

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

της 28ης Σεπτεμβρίου 2007*

Στην υπόθεση T-257/07 R,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την E. Belliard, τον G. de Bergues και τις R. Loosli και A. During,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον M. Nolin,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την αίτηση περί αναστολής εκτέλεσης του σημείου 3 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 727/2007 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2007, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, III, VII και X του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 165, σ. 8), καθόσον εισάγει στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001, της 22ας Μαΐου 2001 (ΕΕ L 147, σ. 1), το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, το σημείο 2.3, στοιχείο δ', και το σημείο 4,

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ,

που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με το άρθρο 106 του Κανονισμού Διαδικασίας και τις αποφάσεις της Ολομέλειας του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουλίου 2006, της 6ης Ιουνίου 2007 και της 19ης Σεπτεμβρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Στις 22 Μαΐου 2001 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΚ) 999/2001 για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (ΕΕ L 147, σ. 1).

- 2 Το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 προβλέπει ότι, ύστερα από διαβούλευση με την αρμόδια επιστημονική επιτροπή για κάθε ζήτημα δυνάμενο να έχει επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, τα παραρτήματα τα οποία περιγράφουν λεπτομερώς τα μέτρα καταπολέμησης των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών (στο εξής: ΜΣΕ) μπορούν να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται.
- 3 Στις 12 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 260/2003 για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 όσον αφορά την εξάλειψη των μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών στα αιγοπρόβατα και τους κανόνες εμπορίας ζώντων αιγοπροβάτων και εμβρύων βοοειδών (ΕΕ L 37, σ. 7). Ο κανονισμός (ΕΚ) 260/2003 προέβλεπε, κατόπιν συστάσεως της επιστημονικής συντονιστικής επιτροπής, ορισμένα μέτρα υγειονομικού ελέγχου στα κοπάδια αιγοπροβάτων που προσβάλλονται από κάποια ΜΣΕ και ιδιαιτέρως τον αποδεκατισμό ολόκληρου του κοπαδιού με εξαίρεση τα ζώα που παρουσιάζουν γενετική ανθεκτικότητα.
- 4 Στις 12 Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 36/2005 για την τροποποίηση των παραρτημάτων III και X του κανονισμού 999/2001 σχετικά με την επιδημιολογική επιτήρηση των ΜΣΕ στα βοοειδή και αιγοπρόβατα (ΕΕ L 10, σ. 9). Με τον κανονισμό 36/2005, η Επιτροπή εισάγει την υποχρέωση εφαρμογής μιας δοκιμής διάκρισης, κατόπιν μιας πρώτης ταχείας δοκιμής, σε κάθε ανιχνευμένο κρούσμα ΜΣΕ σε κοπάδι αιγοπροβάτων, και αυτό προκειμένου να διαπιστωθεί εάν το ζώο έχει προσβληθεί από την τρομώδη νόσο ή από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (στο εξής: ΣΕΒ).
- 5 Στις 26 Ιουνίου 2007, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 727/2007 για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, III, VII και X του κανονισμού 999/2001 (ΕΕ L 165, σ. 8).

6 Το σημείο 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007 έχει ως εξής:

«Το παράρτημα VII αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

“ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII
Εξάλειψη της [ΜΣΕ]
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α
Μέτρα μετά την επιβεβαίωση της παρουσίας ΜΣΕ

1. Κατά την έρευνα που αναφέρεται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β' προσδιορίζονται:

[...]

β) για τα αιγοπρόβατα:

- όλα τα μηρυκαστικά, πλην των αιγοπροβάτων, στην εκμετάλλευση όπου εκτράφηκε το ζώο στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος,
- οι γονείς, εφόσον μπορούν να ευρεθούν, και σε περίπτωση θηλυκών ζώων, όλα τα έμβρυα, τα ωάρια και οι τελευταίοι απόγονοι του θηλυκού ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος,

- όλα τα άλλα αιγοπρόβατα στην εκμετάλλευση όπου εκτράφηκε το ζώο στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος, πέραν των αναφερομένων στη δεύτερη περίπτωση,
- η πιθανή προέλευση της νόσου και ο εντοπισμός άλλων εκμεταλλεύσεων στις οποίες υπάρχουν ζώα, έμβρυα ή ωάρια τα οποία ενδέχεται να έχουν μολυνθεί από τον παράγοντα της ΜΣΕ, να έχουν λάβει τις ίδιες ζωοτροφές ή να έχουν εκτεθεί στην ίδια πηγή μόλυνσης,
- η διακίνηση δυνητικώς μολυσμένων ζωοτροφών, άλλων υλικών ή οποιουδήποτε άλλου μέσου μετάδοσης, τα οποία έχουν ενδεχομένως μεταδώσει τον παράγοντα της ΜΣΕ προς ή από την εν λόγω εκμετάλλευση.

2. Τα μέτρα του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ' περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

[...]

2.2. Αν υπάρχουν υπόνοιες για ΜΣΕ σε αιγοπρόβατο μιας εκμετάλλευσης ενός κράτους μέλους, όλα τα άλλα αιγοπρόβατα της εκμετάλλευσης αυτής υπόκεινται σε επίσημο περιορισμό των μετακινήσεων μέχρις ότου είναι διαθέσιμα τα αποτελέσματα της εξέτασης. Εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι η εκμετάλλευση όπου το ζώο ενδέχεται να μολύνθηκε από ΜΣΕ δεν είναι η εκμετάλλευση όπου βρισκόταν όταν ανέκυψαν οι υπόνοιες για ΜΣΕ, η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίζει εάν θα εφαρμοστεί επίσημος έλεγχος και σε άλλες εκμεταλλεύσεις ή μόνον στην εκμετάλλευση όπου μολύνθηκε το ζώο, ανάλογα με τα διαθέσιμα επιδημιολογικά στοιχεία.

2.3. Σε περίπτωση επιβεβαίωσης μιας ΜΣΕ σε ένα από τα αιγοπρόβατα της εκμετάλλευσης:

- α) εάν, βάσει των αποτελεσμάτων δοκιμής δακτυλίου που διεξήχθη σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο παράρτημα Χ, κεφάλαιο Γ, σημείο 3.2, στοιχείο γ', δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ΣΕΒ, τη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή όλων των ζώων, εμβρύων και ωαρίων που εντοπίστηκαν βάσει της έρευνας που αναφέρεται στο σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη έως πέμπτη περίπτωση"
- β) εάν το ενδεχόμενο ΣΕΒ έχει αποκλεισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που παρατίθεται στο παράρτημα Χ, κεφάλαιο Γ, σημείο 3.2, στοιχείο γ', ανάλογα με την απόφαση της αρμόδιας αρχής:

είτε:

- i) τη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή όλων των ζώων, εμβρύων και ωαρίων που εντοπίζονται από την έρευνα που αναφέρεται στο σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη και τρίτη περίπτωση. Οι όροι που παρατίθενται στο σημείο 3 ισχύουν για την εκμετάλλευση,

είτε:

- ii) τη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή όλων των ζώων, των εμβρύων και των ωαρίων που εντοπίζονται από την έρευνα που αναφέρεται στο σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη και τρίτη περίπτωση, εξαιρουμένων των:

— κριαριών αναπαραγωγής με γονότυπο ARR/ARR,

- προβατίνων αναπαραγωγής που φέρουν τουλάχιστον ένα αλληλόμορφο ARR και κανένα αλληλόμορφο VRQ και, σε περίπτωση που οι εν λόγω προβατίνες αναπαραγωγής κυοφορούν την εποχή της έρευνας, των αρνιών που θα γεννηθούν στη συνέχεια, εάν ο γονότυπός τους πληροί τις προϋποθέσεις της παραγράφου αυτής,
- προβάτων που φέρουν τουλάχιστον ένα αλληλόμορφο ARR και προορίζονται αποκλειστικά για σφαγή,
- εάν αποφασίσει σχετικά η αρμόδια αρχή, αιγοπροβάτων ηλικίας κάτω των τριών μηνών τα οποία προορίζονται αποκλειστικά για σφαγή.

Οι όροι που παρατίθενται στο σημείο 3 ισχύουν για την εκμετάλλευση,

είτε

- iii) ένα κράτος μέλος δύναται να αποφασίσει τη μη θανάτωση και καταστροφή των ζώων που εντοπίστηκαν μέσω της έρευνας που αναφέρεται στο σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη και τρίτη περίπτωση, όταν είναι δύσκολο να υπάρξει αντικατάσταση των προβάτων γνωστού γονοτύπου ή στις περιπτώσεις που η συχνότητα του αλληλομόρφου ARR στη φυλή ή την εκμετάλλευση είναι μικρή, ή όπου κριθεί αναγκαίο για να αποφευχθεί η αιμομικτική διασταύρωση ή μετά από στάθμιση όλων των επιδημιολογικών παραγόντων. Οι όροι που παρατίθενται στο σημείο 4 ισχύουν για την εκμετάλλευση."

γ) κατά παρέκκλιση από τα μέτρα που προβλέπονται στο στοιχείο β' και μόνον στις περιπτώσεις που το επιβεβαιωμένο κρούσμα ΜΣΕ σε εκμετάλλευση είναι κρούσμα άτυπης τρομώδους νόσου, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν την εφαρμογή των μέτρων που παρατίθενται στο σημείο 5"

δ) τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν:

i) την αντικατάσταση της θανάτωσης και της ολοσχερούς καταστροφής όλων των ζώων που αναφέρονται στο στοιχείο β', σημείο i, με τη σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο"

ii) την αντικατάσταση της θανάτωσης και της ολοσχερούς καταστροφής των ζώων που αναφέρονται στο στοιχείο β', σημείο ii, με τη σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο,

υπό τον όρο ότι:

— τα ζώα σφάζονται εντός της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους,

— όλα τα ζώα ηλικίας άνω των 18 μηνών ή των οποίων περισσότεροι από δύο μόνιμοι κοπτήρες έχουν ανατείλει από τα ούλα, και τα οποία σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο υποβάλλονται σε δοκιμή για την παρουσία ΜΣΕ σύμφωνα με τις εργαστηριακές μεθόδους που προβλέπονται στο παράρτημα Χ, κεφάλαιο Γ, σημείο 3.2, στοιχείο β'.

- ε) Προσδιορίζεται ο γονότυπος της πρωτεΐνης πριόν των προβάτων, 50 το πολύ τον αριθμόν, που θανατώθηκαν και καταστράφηκαν ή εσφάγησαν για κατανάλωση από τον άνθρωπο σύμφωνα με το στοιχείο β', σημεία i και iii.

[...]

4. Μετά την εφαρμογή στην εκμετάλλευση των μέτρων που αναφέρονται στο σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii και για περίοδο δύο ετών αναπαραγωγής μετά την ανίχνευση του τελευταίου κρούσματος ΜΣΕ:

- α) ταυτοποιούνται όλα τα αιγοπρόβατα στην εκμετάλλευση.
- β) όλα τα αιγοπρόβατα στην εκμετάλλευση μπορούν να μετακινηθούν μόνον εντός της επικράτειας του οικείου κράτους μέλους για σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή για σκοπούς καταστροφής· όλα τα ζώα άνω της ηλικίας των 18 μηνών που εσφάγησαν για κατανάλωση από τον άνθρωπο υποβάλλονται σε δοκιμές για την παρουσία ΜΣΕ σύμφωνα με τις εργαστηριακές μεθόδους που αναφέρονται στο παράρτημα Χ, κεφάλαιο Γ, σημείο 3.2, στοιχείο β'
- γ) η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι δεν πραγματοποιείται αποστολή εμβρύων και ωαρίων εκτός της εκμετάλλευσης

[...]».

- 7 Σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 727/2007, αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 17 Ιουλίου 2007.

Πραγματικά περιστατικά της διαφοράς

- 8 Οι ΜΣΕ είναι εκφυλιστικές του νευρικού συστήματος νόσοι οι οποίες προσβάλλουν τα ζώα και τους ανθρώπους και στις οποίες συγκαταλέγονται η ΣΕΒ καθώς και η τρομώδης νόσος των προβάτων.
- 9 Οι κανόνες που θεσπίζονται με τον κανονισμό 999/2001 και εφαρμόζονται στα βοοειδή και στα μικρά μηρυκαστικά (αιγοπρόβατα) εκκινούν από την υπόθεση ότι υπάρχει ένας δεσμός μεταξύ της ΣΕΒ και της νέας μορφής της νόσου Creutzfeldt-Jakob. Από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει, συγκεκριμένα, ότι «εξακολουθούν να σωρεύονται αποδείξεις όσον αφορά την ομοιότητα του παράγοντα της ΣΕΒ με τον παράγοντα που είναι υπεύθυνος για τη νέα μορφή της νόσου Creutzfeldt-Jakob».
- 10 Μεταξύ του 2003 και του 2005, η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων καθώς και οι ανησυχίες που εξέφρασαν τα κράτη μέλη οδήγησαν την Επιτροπή στην προσαρμογή της νομοθετικής ρύθμισης σχετικά με την καταπολέμηση των ΜΣΕ. Έτσι, η Επιτροπή τροποποίησε επανειλημμένως τον κανονισμό 999/2001 και εξέδωσε, στις 15 Ιουλίου 2005, έναν «οδικό χάρτη ΜΣΕ» [COM (2005) 322 — τελικό], στον οποίο ανακοίνωνε την πρόθεσή της να προτείνει μέτρα με στόχο την αναθεώρηση και τον περιορισμό της αυστηρότητας των μέτρων εξάλειψης που βρίσκονταν σε ισχύ, λαμβάνοντας υπόψη τα νέα διαθέσιμα διαγνωστικά μέσα, διασφαλίζοντας παράλληλα το σημερινό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών.
- 11 Σε αυτό το έγγραφο, η Επιτροπή επικαλέστηκε το γεγονός ότι οι δοκιμές διάκρισης που διεξάγονταν από τον Ιανουάριο του 2005 μπορούσαν να αποκλείσουν την παρουσία ΣΕΒ σε διάστημα λίγων εβδομάδων στα περισσότερα κρούσματα ΜΣΕ που

είχαν ταυτοποιηθεί κατόπιν μιας πρώτης ταχείας δοκιμής. Η Επιτροπή επισήμανε ότι, οσάκις είχε αποκλειστεί η ΣΕΒ, δεν υπήρχε πλέον κίνδυνος για τη δημόσια υγεία και επομένως η σφαγή ολόκληρου του κοπαδιού για λόγους δημόσιας υγείας μπορούσε να θεωρηθεί δυσανάλογη. Συνεπώς, η Επιτροπή σκέφτηκε να προτείνει, στις περιπτώσεις αρνητικών αποτελεσμάτων των ταχειών δοκιμών ανίχνευσης, να μην επιβάλλεται πλέον η καταστροφή των σφαγιασθέντων ζώων στα προσβεβλημένα κοπάδια και να διατίθενται προς κατανάλωση από τον άνθρωπο.

- 12 Κατόπιν προσφυγής των γαλλικών αρχών, στις 21 Σεπτεμβρίου 2005, με αίτημα γνωμοδότηση σχετική με τις εξελίξεις της κοινοτικής νομοθεσίας που προτάθηκαν με τον οδικό χάρτη ΜΣΕ, η Γαλλική Αρχή Υγειονομικής Ασφάλειας Τροφίμων [Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)] διατύπωσε τη γνώμη της στις 15 Μαΐου 2006. Σε αυτή τη γνώμη διαπιστωνόταν ότι η Επιτροπή επρόκειτο να ελαφρύνει σημαντικά την ισχύουσα νομοθεσία. Λαμβανομένης υπόψη της αβεβαιότητας σχετικά με την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης καθώς και με τη μεταδοτικότητα στον άνθρωπο στελεχών της ΜΣΕ, εκτός από αυτό της ΣΕΒ, η AFSSA αποφάνθηκε κατά των προτάσεων της Επιτροπής.
- 13 Οι γαλλικές αρχές προσέφυγαν εκ νέου στην AFSSA στις 22 Ιουνίου και 6 Δεκεμβρίου 2006 με αίτημα τη λεπτομερή αξιολόγηση των προτεινόμενων από την Επιτροπή μέτρων. Απαντώντας σε αυτό το ερώτημα, η AFSSA διατύπωσε νέα γνώμη στις 15 Ιανουαρίου 2007 σχετική με την εξέλιξη των μέτρων υγειονομικού ελέγχου στα κοπάδια αιγοπροβάτων στα οποία έχει ανιχνευθεί κρούσμα τρομώδους νόσου, κλασικής ή άτυπης.
- 14 Σε αυτήν τη γνώμη, η AFSSA εξέθεσε ότι οι δοκιμές διάκρισης δεν παρείχαν τη δυνατότητα αποκλεισμού της παρουσίας ΣΕΒ ούτε στο ελεγμένο ζώο ούτε κατά μείζονα λόγο στο κοπάδι όπου αυτό είχε εκτραφεί. Προσέθεσε δε ότι η μετάδοση στον άνθρωπο στελεχών της ΜΣΕ, εκτός από αυτό της ΣΕΒ, δεν μπορούσε να αποκλεισθεί. Υποδείκνυε τέλος ότι τα προϊόντα που προέρχονταν από αιγοπρόβατα που ανήκαν σε κοπάδια προσβεβλημένα από κλασική τρομώδη νόσο και που είχαν σφαγιασθεί υπό συνθήκες που περιγράφονταν στον οδικό χάρτη της Επιτροπής παρουσίαζαν έναν πρόσθετο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία σε σχέση με τα προϊόντα που προέρχονταν αποκλειστικά από πρόβατα με γενετική ανθεκτικότητα. Η AFSSA συνιστούσε επομένως τη διατήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με την κλασική τρομώδη νόσο.

- 15 Μετά τη γνωμοδότηση της AFSSA, η Επιτροπή προσέφυγε στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ) με αίτημα να γνωμοδοτήσει σχετικά, αφενός, με την ύπαρξη νέων διαθέσιμων δεδομένων που να μπορούν να αποδείξουν κάθε επιδημιολογικό ή μοριακό σύνδεσμο μεταξύ της κλασικής ή άτυπης τρομώδους νόσου και των ΜΣΕ στον άνθρωπο και, αφετέρου, με την αποτελεσματικότητα των τρεχουσών αναλυτικών μεθόδων διαφοροποίησης οι οποίες χρησιμοποιούνται για μια πιο προωθημένη εξέταση θετικών κρουσμάτων ΜΣΕ στα μικρά μηρυκαστικά καθώς και με την ικανότητα των μεθόδων αυτών να διαχωρίζουν τη ΣΕΒ από γνωστά στελέχη άτυπης ή κλασικής τρομώδους νόσου.
- 16 Η ΕΑΑΤ και η επιστημονική ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου διατύπωσαν γνώμη στις 8 Μαρτίου 2007, με τα δύο ακόλουθα συμπεράσματα:
- δεν υπάρχει απόδειξη επιδημιολογικού ή μοριακού συνδέσμου μεταξύ της κλασικής ή άτυπης τρομώδους νόσου και των ΜΣΕ στον άνθρωπο· ο παράγοντας της ΣΕΒ είναι ο μόνος ζωνοσογόνος παράγοντας που ευθύνεται για τις ΜΣΕ· εν τούτοις, λόγω της ποικιλομορφίας τους, δεν είναι δυνατόν σήμερα να αποκλεισθεί η μεταδοτικότητα στον άνθρωπο άλλων παραγόντων ζωικών ΜΣΕ·
 - οι σημερινές δοκιμές διάκρισης, όπως περιγράφονται στην κοινοτική νομοθεσία, οι οποίες πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να γίνει η διάκριση μεταξύ της τρομώδους νόσου και της ΣΕΒ, φαίνονται σήμερα αξιόπιστες για τη διαφοροποίηση της ΣΕΒ από την κλασική και άτυπη τρομώδη νόσο· παρ' όλ' αυτά, με τις επιστημονικές γνώσεις που είναι προς το παρόν διαθέσιμες, ούτε η διαγνωστική τους ευαισθησία ούτε η εξειδίκευσή τους μπορούν να θεωρηθούν τέλειες.
- 17 Με έγγραφο της 20ής Απριλίου 2007, απευθυνόμενο στον διευθυντή της ΕΑΑΤ, η Επιτροπή επισήμανε ότι μια προσεκτική εξέταση των γνωμών της AFSSA, της 15ης Ιανουαρίου 2007, και της ΕΑΑΤ, της 8ης Μαρτίου 2007, ανέδειξε κάποια απόκλιση μεταξύ των εκτιμήσεων του κινδύνου στις οποίες είχαν προβεί οι δύο οργανισμοί αναφορικά με τον δυνητικά ζωνοσογόνο χαρακτήρα της τρομώδους

νόσου. Η Επιτροπή έκρινε ότι αυτή η κατάσταση καθιστούσε αναγκαία την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 30, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ΕΑΑΤ και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31, σ. 1), προκειμένου οι δύο οργανισμοί είτε να διευθετήσουν την εν λόγω διάσταση απόψεων είτε να υποβάλουν κοινό έγγραφο, όπου θα διευκρινίζονται τα αμφισβητούμενα επιστημονικά θέματα Λαμβανομένης υπόψη της σπουδαιότητας του επίμαχου θέματος για τη λήψη απόφασης σχετικά με τη διαχείριση του κινδύνου ως προς τα μέτρα εξάλειψης στα μικρά μηρυκαστικά, η Επιτροπή ζήτησε από τον διευθυντή της ΕΑΑΤ να της απαντήσει εντός προθεσμίας δέκα εργάσιμων ημερών από τη λήψη του εγγράφου της.

- 18 Σε αυτό το πλαίσιο, και στηριζόμενη στην από 8 Μαρτίου 2007 γνώμη της ΕΑΑΤ, στις 24 Απριλίου 2007 η Επιτροπή υπέβαλε προς ψηφοφορία στη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων (CPCASA) σχέδιο κανονισμού για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, III, VII και X του κανονισμού 999/2001. Η CPCASA υπερψήφισε αυτό το σχέδιο με ειδική πλειοψηφία.
- 19 Με έγγραφο της 22ης Ιουνίου 2007, ο διευθυντής της ΕΑΑΤ επισήμανε στην Επιτροπή ότι, κατόπιν διαβουλεύσεως με την AFSSA, δεν υπήρχε καμία διχογνωμία μεταξύ των δύο οργανισμών.
- 20 Στις 26 Ιουνίου 2007, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό 727/2007 που περιέχει παράρτημα του οποίου το σημείο 3 τροποποιεί το παράρτημα VII του κανονισμού 999/2001 (στο εξής: παράρτημα VII), σχετικό με την εξάλειψη της ΜΣΕ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουλίου 2007, η προσφεύγουσα άσκησε, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, προσφυγή ζητώντας την

ακύρωση του σημείου 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007, καθόσον εισάγει στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος VII το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, το σημείο 2.3, στοιχείο δ', και το σημείο 4 και επικουρικά την ολική ακύρωση του κανονισμού 727/2007.

- 22 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Ιουλίου 2007, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και του άρθρου 242 ΕΚ, την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων επιδιώκοντας την αναστολή εκτέλεσης του σημείου 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007, καθόσον εισάγει στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος VII το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, το σημείο 2.3, στοιχείο δ', και το σημείο 4 (στο εξής: προσβαλλόμενες διατάξεις).
- 23 Στις 8 Αυγούστου 2007, η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές της παρατηρήσεις σχετικά με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με τις οποίες ζητεί την απόρριψη της αίτησης αυτής.
- 24 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2007, οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές παρατηρήσεις τους.

Σκεπτικό

- 25 Δυνάμει του συνδυασμού των διατάξεων αφενός των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και αφετέρου του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ το Δικαστήριο δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα. Για τον σκοπό αυτό, λαμβάνει υπόψη τους όρους που προβλέπει το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όπως αυτοί εξειδικεύονται από τη νομολογία.

26 Έτσι, η αναστολή εκτελέσεως και τα άλλα προσωρινά μέτρα μπορούν να διαταχθούν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων αν έχει αποδειχθεί ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*) βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών και ότι τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαίο, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κυρίας δίκης. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2000, C-377/98 R, Κάτω Χώρες κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-6229, σκέψη 41, και της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73 · διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2007, T-310/06 R, Ουγγαρία κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 19).

Επί του fumus boni juris

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με την προσφυγή της στην κύρια δίκη ζητεί πρωτίτως την ακύρωση των προσβαλλόμενων διατάξεων λόγω παραβίασης εκ μέρους της Επιτροπής της αρχής της προφύλαξης, τόσο όσον αφορά την αξιολόγηση όσο και τη διαχείριση του κινδύνου.

— Επί της αξιολόγησης του κινδύνου

28 Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι το σημείο 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007 τροποποιεί το παράρτημα VII που είναι σχετικό με τα μέτρα εξάλειψης της ΜΣΕ και που προέβλεπε, όπως ίσχυε μέχρι τις 17 Ιουλίου 2007, την απολύμανση των εστιών της τρομώδους νόσου μέσω σφαγής όλων των αιγών και, στις εστίες προβάτων, μέσω σφαγής ενδεχομένως μόνον των προβάτων εκείνων που παρουσιάζουν γενετική ευαισθησία, ενώ τα πρόβατα που παρουσιάζουν γενετική ανθεκτικότητα θα μπορούσαν να διατηρηθούν.

- 29 Το παράρτημα VII, όπως ισχύει σήμερα, διακρίνει, κατά την προσφεύγουσα, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν βάσει των αποτελεσμάτων της δοκιμής διάκρισης που διεξάγεται κατόπιν επιβεβαιώσεως ενός κρούσματος ΜΣΕ σε κάποιο από τα αιγοπρόβατα.
- 30 Σε περίπτωση επιβεβαίωσης ενός κρούσματος ΜΣΕ σε κάποιο από τα αιγοπρόβατα, η θανάτωση και ολοσχερής καταστροφή των ζώων που θεωρούνται επικίνδυνα παραμένει υποχρεωτική στην περίπτωση που η ΣΕΒ δεν μπορεί να αποκλεισθεί. Αντιθέτως, στην περίπτωση που η ΣΕΒ αποκλεισθεί μετά τα αποτελέσματα των δοκιμών διάκρισης, το σημείο 2 του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII του κανονισμού 999/2001 διευρύνει σημαντικά τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν τη μη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή των ζώων που βρίσκονται στην εκμετάλλευση στην οποία εκτράφηκε η αίγα ή το πρόβατο που προσβλήθηκε από την τρομώδη νόσο.
- 31 Η εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, συνεπάγεται ότι τα γενετικά ευαίσθητα πρόβατα και οι αίγες που εκτράφηκαν σε εκμετάλλευση στην οποία επιβεβαιώθηκε κρούσμα κλασικής τρομώδους νόσου θα μπορούν πλέον να διατηρούνται στην εν λόγω εκμετάλλευση ή θα οδηγούνται σε σφαγή με σκοπό την κατανάλωση από τον άνθρωπο.
- 32 Από την αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 727/2007 προκύπτει ότι αυτή η εξέλιξη στηρίζεται σε δύο υποθέσεις, ήτοι, αφενός, στο ότι οι δοκιμές διάκρισης παρέχουν τη δυνατότητα να αποκλεισθεί με βεβαιότητα η παρουσία ΣΕΒ στις μολυσμένες με κλασική τρομώδη νόσο εστίες και, αφετέρου, στο ότι η ασθένεια αυτή δεν είναι μεταδοτική στον άνθρωπο και δεν παρουσιάζει κανέναν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.
- 33 Βασιζόμενη στη γνώμη της AFSSA, της 15ης Ιανουαρίου 2007, και σε αυτήν της ΕΑΑΤ, της 8ης Μαρτίου 2007, η οποία έχει αναπαραχθεί εν μέρει μόνο στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 727/2007, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, μολοντί έχει σημειωθεί επιστημονική πρόοδος, εξακολουθεί να υπάρχει κάποια αβεβαιότητα, αφενός μεν, όσον αφορά την πιθανότητα να υπάρχουν μεταξύ των ζωικής προέλευσης παραγόντων που είναι υπεύθυνοι για τις ΜΣΕ και άλλοι παράγοντες, εκτός από αυτόν που ενοχοποιείται για τη ΣΕΒ, οι οποίοι να μπορούν να μεταδοθούν στον άνθρωπο, αφετέρου δε, όσον αφορά την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης.

- 34 Υπό αυτές τις συνθήκες, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η πρόοδος των επιστημονικών γνώσεων σχετικά με τις ΜΣΕ δεν είναι σε θέση να μεταβάλει την αντίληψη του κινδύνου που παρουσιάζει η κλασική τρομώδης νόσος και να δικαιολογήσει τη λήψη λιγότερο δεσμευτικών μέτρων επιτήρησης και εξάλειψης αυτής της νόσου και ότι επομένως η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφύλαξης αξιολογώντας τον κίνδυνο κατά τρόπο εσφαλμένο.
- 35 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, σε αντίθεση με τη ΣΕΒ, η οποία θεωρείται σήμερα ως η μόνη μεταδοτική στον άνθρωπο ΜΣΕ, δεν υπάρχει ουδεμία απόδειξη συνδέσμου (επιδημιολογικού ή μοριακού) μεταξύ του παράγοντα της τρομώδους νόσου και των ανθρώπινων ΜΣΕ, όπως αυτό προκύπτει από πολυάριθμες πρόσφατες επιστημονικές γνώμες και από έγγραφα που προέρχονται από ειδικευμένους διεθνείς οργανισμούς. Επομένως, κατά την Επιτροπή, η τρομώδης νόσος δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ζωική νόσος ή να χαρακτηριστεί ως τέτοια.
- 36 Από τη διατύπωση των γνωμών της AFSSA, της 15ης Ιανουαρίου 2007, και της ΕΑΑΤ, της 8ης Μαρτίου 2007, τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, προκύπτει, κατά την Επιτροπή, ότι ο κίνδυνος μετάδοσης ζωικής προέλευσης παραγόντων υπεύθυνων για ΜΣΕ, εκτός από αυτούς που ενοχοποιούνται για τη ΣΕΒ στον άνθρωπο, είναι ένας κίνδυνος εντελώς υποθετικός σχετικά με τον οποίο δεν χωρεί εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης.
- 37 Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 178/2002, εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης χωρεί οσάκις εξακολουθεί να υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα και ότι τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει αυτής της αρχής πρέπει να είναι ανάλογα.
- 38 Με την απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. II-3305), το Πρωτοδικείο καθόρισε τους όρους εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης στο κοινοτικό δίκαιο, κρίνοντας ότι ένα προληπτικό μέτρο δεν μπορεί να αιτιολογείται λυσιτελώς με μια καθαρά υποθετική προσέγγιση του κινδύνου και μπορεί να ληφθεί μόνον εάν ο κίνδυνος στηρίζεται

προφανώς σε διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία. Από αυτή την απόφαση προκύπτει ότι πρέπει να υφίσταται ένας ορισμένος βαθμός πιθανότητας για την επέλευση των αρνητικών επιδράσεων που η λήψη των εν λόγω μέτρων στοχεύει να αποφύγει, ενώ είναι αυτονόητο ότι ο πιθανολογούμενος κίνδυνος δεν μπορεί να τοποθετηθεί στο επίπεδο «μηδέν».

39 Όσον αφορά την αμφισβήτηση από την προσφεύγουσα της αξιοπιστίας των δοκιμών διάκρισης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι δοκιμές αυτές είναι το αποτέλεσμα ερευνών στα κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για τις ΜΣΕ από ομάδα επιστημόνων και ειδικών στην τυποποίηση των στελεχών αυτών και ότι οι έρευνες αυτές παρέχουν τη δυνατότητα πιστοποίησης του κύρους μιας ταχείας αναλυτικής μεθοδολογίας βασισμένης σε βιοχημικές δοκιμές για τη διάκριση της ΣΕΒ από την τρομώδη νόσο.

40 Η καθής υπενθυμίζει ότι τον Ιανουάριο του 2005 τροποποίησε τον κανονισμό 999/2001, εισάγοντας την υποχρέωση εφαρμογής αυτών των δοκιμών διάκρισης σε κάθε κρούσμα «ένδειξη» για ΜΣΕ το οποίο ανιχνεύεται σε κοπάδι αιγοπροβάτων, προκειμένου να εξακριβώνονται τα κρούσματα ΣΕΒ. Υπογραμμίζει ότι τα μέτρα περιορισμού της αυστηρότητας του κανονισμού 727/2007 δεν ελήφθησαν παρά μόνο δύο έτη μετά την εισαγωγή των δοκιμών αυτών, την παρακολούθηση της αποδοτικότητάς τους κατά τη διάρκεια αυτής της διετίας και την ανάλυση των αποτελεσμάτων τους.

41 Υπό τις συνθήκες αυτές, αφού παρατήρησε ότι η από 15 Ιανουαρίου 2007 γνώμη της AFSSA αναπαρήγαγε απλώς μία άλλη γνώμη διατυπωθείσα στις 15 Μαΐου 2006, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι η AFSSA έκρινε το 2006 ότι οι δοκιμές δεν παρείχαν τη δυνατότητα αποκλεισμού της υπάρξεως της ΣΕΒ δεν αντιφάσκει προς το γεγονός ότι το 2007 και βάσει των αποτελεσμάτων αυτών των δοκιμών η ΕΑΑΤ μπόρεσε να διαπιστώσει ότι αυτές οι δοκιμές ήταν ασφαλείς.

42 Η Επιτροπή αποδίδει την τελευταία φράση των συμπερασμάτων της ΕΑΑΤ που αναφέρονται σε αυτές τις δοκιμές στο γεγονός ότι, εκ φύσεως, καμία βιολογική δοκιμή δεν δύναται να θεωρηθεί «τέλεια». Διευκρινίζει, συναφώς, ότι κάθε αποτέλεσμα του οποίου η ερμηνεία είναι δύσκολη αποτελεί αντικείμενο συλλογικής εξέτασης ενώπιον της ομάδας ειδικών επιστημόνων στην οποία έγινε αναφορά ανωτέρω στη σκέψη 39

και ότι, αν κριθεί απαραίτητο, διεξάγονται περαιτέρω εξετάσεις. Σε περίπτωση που τα αποτελέσματα των περαιτέρω αυτών εξετάσεων δεν παρέχουν και πάλι ασφαλείς αποδείξεις, το ύποπτο δείγμα υποβάλλεται, σύμφωνα με την Επιτροπή, σε δοκιμή με χρήση ζωντανών ποντικών από την οποία θα μπορέσουν να εξαχθούν βέβαια συμπεράσματα για τη φύση των εν λόγω στελεχών ΜΣΕ.

⁴³ Έτσι, η διεξαγωγή όλων των βημάτων αυτής της αυστηρής διαδικασίας καθιστά δυνατή τη δραστική μείωση, αν όχι την ολοκληρωτική εξάλειψη, της αρχικής αβεβαιότητας που ενυπάρχει στις βιολογικές δοκιμές, ενώ υπενθυμίζεται εξάλλου ότι αυτές καθαυτές οι δοκιμές δεν αποτελούν μέτρα για τη δημόσια υγεία, αλλά ένα τεχνικό εργαλείο που επιτρέπει την ταχεία διάκριση της ΣΕΒ από την τρομώδη νόσο.

⁴⁴ Υπό τις περιστάσεις αυτές, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν είναι βάσιμη η θέση των γαλλικών αρχών η οποία τείνει στην επιβολή ενός επιπέδου κινδύνου «μηδέν» στην εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης.

— Επί της διαχείρισεως του κινδύνου

⁴⁵ Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα ηπιότερα μέτρα εξάλειψης των ΜΣΕ που θεσπίζονται με τις προσβαλλόμενες διατάξεις δεν καθιστούν δυνατό τον περιορισμό του κινδύνου που παρουσιάζουν οι ΜΣΕ για την ανθρώπινη υγεία και ενδέχεται μάλιστα να τον επιτείνουν.

⁴⁶ Κατά την προσφεύγουσα, η αντικατάσταση των προϋφιστάμενων υποχρεώσεων σφαγής και καταστροφής από μια ευχέρεια διατήρησης των κοπαδιών ή τη σφαγή των ζώων και τη μετέπειτα διάθεση του κρέατος αυτών προς κατανάλωση από

τον άνθρωπο φαίνεται δυσανάλογη. Κατά την από 15 Ιανουαρίου 2007 γνώμη της AFSSA, δεν υπάρχει προς το παρόν κανένα μέτρο που να μπορεί να αντικαταστήσει τη σφαγή και καταστροφή των ευαίσθητων ζώων που ανήκουν σε μολυσμένα κοπάδια.

⁴⁷ Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι ταχείες δοκιμές που διεξάγονται στα προοριζόμενα για κατανάλωση από τον άνθρωπο σφάγια, υπό τις συνθήκες που ορίζει το σημείο 2.3, στοιχείο δ', και το σημείο 4 του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII, είναι ανεπαρκείς για την ανίχνευση του συνόλου των προσβεβλημένων από ΜΣΕ ζώων, στο μέτρο που οι δοκιμές αυτές πραγματοποιούνται σε δείγματα που έχουν συλλεγεί από το κεντρικό νευρικό σύστημα και μόνο στα ζώα με περισσότερους από δύο μόνιμους κοπήρες που έχουν ηλικία άνω των 18 μηνών.

⁴⁸ Εξάλλου, στην περίπτωση που τα ζώα που εκτράφηκαν σε προσβεβλημένο κοπάδι διατηρηθούν στην εκμετάλλευση, τα θεσπιζόμενα μέτρα επιτήρησης θα ισχύσουν για διάρκεια μόνο δύο ετών. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, με αυτόν τον τρόπο, τα ζώα που υπάρχουν σε μία εκμετάλλευση κατά τον χρόνο ανίχνευσης ενός κρούσματος ΜΣΕ μπορούν, με την πάροδο της προθεσμίας των δύο ετών και εφόσον δεν σημειωθεί άλλο κρούσμα, να οδηγηθούν σε σφαγή και κατανάλωση από τον άνθρωπο χωρίς να έχουν εξετασθεί.

⁴⁹ Η προσφεύγουσα διαπιστώνει ότι, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίζουν οι προσβαλλόμενες διατάξεις, υπάρχει περίπτωση να διατεθούν προς κατανάλωση από τον άνθρωπο ζώα τα οποία έχουν προσβληθεί από ΜΣΕ χωρίς να έχει γίνει ανίχνευση. Επομένως, με τις γνώσεις που είναι προς το παρόν διαθέσιμες, δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί ότι η κατανάλωση κρεάτων και άλλων προϊόντων που προέρχονται από προσβεβλημένα από ΜΣΕ ζώα εγκυμονεί κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία.

- 50 Τέλος, η αύξηση του κινδύνου για την υγεία που προκαλείται από τις προσβαλλόμενες διατάξεις δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από το δυνητικά αναμενόμενο όφελος. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το κόστος διατήρησης των προγενέστερων διατάξεων είναι λίγο υπέρτερο από το συνολικό κόστος της υλοποίησης των προβλεπόμενων από τις προσβαλλόμενες διατάξεις όρων και μεθόδων, ενώ είναι ασήμαντο σε σχέση με το κόστος του συνόλου των μέτρων ελέγχου των ΜΣΕ. Κατά συνέπεια, αυτό το κόστος δεν φαίνεται δυσανάλογο σε σχέση με τον στόχο της προστασίας της ανθρώπινης υγείας.
- 51 Υπό τις περιστάσεις αυτές, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφύλαξης διαχειριζόμενη τον κίνδυνο κατά τρόπο εσφαλμένο.
- 52 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι τα μέχρι σήμερα λαμβανόμενα μέτρα, στο πλαίσιο του κανονισμού 999/2001, είναι μέτρα που στοχεύουν στην καταπολέμηση της ΣΕΒ και όχι των άλλων ΜΣΕ, όπως η τρομάδης νόσος, και ότι λόγω της αποτελεσματικότητας αυτών των μέτρων και της προφανούς βελτίωσης της κατάστασης ανέλαβε το 2005 την πρωτοβουλία να θέσει σε εφαρμογή μια γενική στρατηγική για τη ΣΕΒ. Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής, ελήφθησαν ήδη ορισμένα μέτρα προκειμένου να καταστούν λιγότερο αυστηρές οι προγενέστερες διατάξεις, τα αμφισβητούμενα δε από τις γαλλικές αρχές μέτρα σχετικά με την πολιτική σφαγής των μικρών μηρυκαστικών σε περίπτωση διαπίστωσης κρούσματος ΜΣΕ αποτελούν επίσης τμήμα αυτής της στρατηγικής.
- 53 Σχετικά με τα κριτήρια της ηλικίας (ζώα ηλικίας άνω των 18 μηνών) ή οδοντοφυΐας (παρουσία δύο μόνιμων κοπτήρων) που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία από το 2002 για την υποβολή των ζώων σε δοκιμές ανίχνευσης, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα κριτήρια αυτά δεν αμφισβητήθηκαν ποτέ έως τώρα από τις γαλλικές αρχές. Παρατηρεί ότι η πιθανότητα ανίχνευσης στον εγκέφαλο της πρωτεΐνης «πριόν» είναι πολύ ισχυρή στα ζώα ηλικίας κάτω των 18 μηνών ή σε όσα έχουν λιγότερους από δύο μόνιμους κοπτήρες, καθώς και ότι η AFSSA επιβεβαίωσε με σαφήνεια στην από 20 Ιουλίου 2006 γνώμη της ότι είναι ανώφελη η διεξαγωγή δοκιμών σε ζώα μικρότερης ηλικίας.

- 54 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο κανονισμός 727/2007 τροποποιεί τα μέτρα υγειονομικού ελέγχου στα προσβεβλημένα από ΜΣΕ κοπάδια τα οποία είχαν θεσπισθεί με τον κανονισμό 260/2003, όταν δεν είχαν καταστεί ακόμα διαθέσιμες οι δοκιμές διάκρισης. Από τη θέση σε ισχύ, τον Ιανουάριο 2005, της υποχρέωσης διεξαγωγής των δοκιμών διάκρισης σε όλα τα ανιχνευθέντα κρούσματα ΜΣΕ, καμία δοκιμή διάκρισης δεν αποκάλυψε κρούσμα ΣΕΒ στα μικρά μηρυκαστικά, μολονότι είχε πραγματοποιηθεί μεγάλος αριθμός δοκιμών (2377 στα πρόβατα και 339 στις αίγες).
- 55 Όσον αφορά τον περιορισμό της διάρκειας της περιόδου εντατικής επιτήρησης στα δύο έτη μετά την εκδήλωση του πρώτου κρούσματος ΜΣΕ, η πιθανότητα μη ανίχνευσης των προσβεβλημένων ζώων κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου είναι εξαιρετικά μικρή. Συγκεκριμένα, αυτό σημαίνει, σύμφωνα με την Επιτροπή, ότι κατά τη διάρκεια αυτών των δύο ετών κανένα από τα ζώα που θα οδηγηθούν στη σφαγή δεν θα πρέπει να βρεθεί προσβεβλημένο.
- 56 Η καθής ισχυρίζεται ότι ο κίνδυνος που επικαλούνται οι γαλλικές αρχές, ήτοι η διάθεση κρεάτων και προϊόντων δυνητικά επικίνδυνων προς κατανάλωση, υφίστατο εξίσου προτού εκδοθεί ο κανονισμός 727/2007 και ότι έχει ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διαχείρισης του κινδύνου.
- 57 Το ποσοστό του 50 % που προβάλλει η προσφεύγουσα για να ορίσει την αναλογία των προσβεβλημένων ζώων που τελικά δεν ανιχνεύονται από τις διεξαγόμενες δοκιμές κατά τη σφαγή αφορά, κατά την Επιτροπή, το σύνολο των ΜΣΕ, εκ των οποίων μόνον η ΣΕΒ είναι ζωική νόσος. Όσον αφορά την εν λόγω νόσο, και εκκινώντας από την υπόθεση ότι η ΣΕΒ μπορεί να εμφανιστεί και στα πρόβατα, υπόθεση άκρως απίθανη αλλά βασιζόμενη στην αρχή της προφύλαξης, μια έκθεση της ΕΑΑΤ που καταρτίστηκε στις 25 Ιανουαρίου 2007 προσδιορίζει ποσοτικά τον κίνδυνο σε 0,3/0,5 κρούσματα ΣΕΒ ανά 10 000 σφαγιασθέντα ζώα.

58 Συμπερασματικά, η Επιτροπή εκτιμά ότι, στηριζόμενη στην εφαρμογή μιας στρατηγικής καταπολέμησης των ΜΣΕ και, ειδικότερα, επιβάλλοντας την απόσυρση ειδικών υλικών κινδύνου, τη γενική επιτήρηση των ΜΣΕ στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ενεργό επιτήρηση των ΜΣΕ σε όλα τα προσβεβλημένα κοπάδια για διάρκεια δύο ετών, διαχειρίστηκε τον κίνδυνο κατά τρόπο ενδεδειγμένο.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

— Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

59 Προκειμένου να προσδιορισθεί εάν ο σχετικός με το *fumus boni juris* όρος πληρούται εν προκειμένω, πρέπει να πραγματοποιηθεί μια *prima facie* εξέταση του βασίμου των νομικών ισχυρισμών που επικαλείται η προσφεύγουσα για να στηρίξει την κύρια προσφυγή και επομένως να εξακριβωθεί εάν τα επιχειρήματα ως προς την επικαλούμενη παραβίαση, εν προκειμένω, της αρχής της προφύλαξης από την Επιτροπή έχουν τέτοια σπουδαιότητα ώστε δεν θα μπορούσαν να απορριφθούν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων. [βλ., συναφώς, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line AB κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 26, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 132].

60 Όπως έχει κρίνει το Πρωτοδικείο, η αρχή της προφύλαξης αποτελεί, σύμφωνα με το άρθρο 174 ΕΚ, μία εκ των αρχών στις οποίες στηρίζεται η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος, τμήμα της οποίας αποτελεί και η πολιτική προστασίας της ανθρώπινης υγείας, ενώ η αρχή αυτή εφαρμόζεται επίσης όταν τα κοινοτικά όργανα θεσπίζουν, στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, μέτρα προστασίας της ανθρώπινης υγείας (απόφαση Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 114). Η ύπαρξή της έχει επίσης αναγνωριστεί από πάγια πλέον νομολογία (βλ. την παρατιθέμενη νομολογία στην απόφαση Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 115).

- 61 Δυνάμει της αρχής της προφύλαξης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, οσάκις υφίστανται αμφιβολίες ως προς τη συνδρομή ή τη σημασία των κινδύνων για την υγεία των ατόμων, τα κοινοτικά όργανα μπορούν να λαμβάνουν μέτρα προστασίας χωρίς να οφείλουν να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υπαρκτό και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 1998, C-180/96, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2265, σκέψη 99, και C-157/96, National Farmers' Union κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-2211, σκέψη 63). Αντιθέτως, αν νέα στοιχεία τροποποιούν την αντίληψη ενός κινδύνου ή δείχνουν ότι ο κίνδυνος αυτός μπορεί να περιοριστεί με λιγότερο δεσμευτικά μέτρα από αυτά που υφίστανται, στα θεσμικά όργανα, και ιδίως στην Επιτροπή που έχει την εξουσία να λαμβάνει πρωτοβουλίες, απόκειται να μεριμνούν για την προσαρμογή της κανονιστικής ρυθμίσεως στα νέα δεδομένα (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιανουαρίου 2006, C-504/04, Agrarproduktion Staebelow, Συλλογή 2006, σ. I-679, σκέψη 40).
- 62 Πρέπει να επίσης να σημειωθεί ότι ο κανονισμός 178/2002 περιέχει το άρθρο 7, με τίτλο «Αρχή της προφύλαξης», το οποίο έχει ως εξής:

«1. Στις ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες, ύστερα από αξιολόγηση των διαθέσιμων πληροφοριών, εντοπίζεται πιθανότητα βλαβερών επιπτώσεων στην υγεία αλλά εξακολουθεί να υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα, μπορούν να ληφθούν τα προσωρινά μέτρα διαχείρισης του κινδύνου που είναι αναγκαία για την εξασφάλιση του υψηλού επιπέδου προστασίας της υγείας που έχει επιλεγεί στην Κοινότητα, μέχρι να υπάρξουν περαιτέρω επιστημονικές πληροφορίες για μια πιο εμπεριστατωμένη αξιολόγηση του κινδύνου.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει της παραγράφου 1 είναι ανάλογα και όχι πιο περιοριστικά για το εμπόριο από όσο απαιτείται για την επίτευξη του υψηλού επιπέδου προστασίας που έχει επιλεγεί στην Κοινότητα, ενώ παράλληλα λαμβάνουν υπόψη την τεχνική και οικονομική βιωσιμότητα και άλλους παράγοντες όπως αρμόζει στο εκάστοτε ζήτημα. Αυτά τα μέτρα αναθεωρούνται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, ανάλογα με τη φύση του κινδύνου που προσδιορίζεται όσον αφορά τη ζωή ή την υγεία και του είδους των επιστημονικών πληροφοριών που απαιτούνται για τη διασαφήνιση της επιστημονικής αβεβαιότητας και τη διεξαγωγή μιας πιο εμπεριστατωμένης αξιολόγησης του κινδύνου.»

- 63 Στην υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, λόγω της επικινδυνότητας ορισμένων ΜΣΕ για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων και αφού έλαβαν επιστημονικές γνώμες σχετικά με τα μέτρα μείωσης του δυνητικού κινδύνου που συνεπάγεται για τον άνθρωπο και τα ζώα η έκθεση σε προϊόντα προερχόμενα από μολυσμένα ζώα, εξέδωσαν τον κανονισμό 999/2001 ο οποίος θεσπίζει κανόνες για την πρόληψη, την καταπολέμηση και την εξάλειψη των ΜΣΕ στα βοοειδή και τα αιγοπρόβατα. Ο κανονισμός 999/2001, τη νομική βάση του οποίου συνιστά το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΕΚ, «αφορά άμεσα τη δημόσια υγεία» (αιτιολογικές σκέψεις 2,3 και 4 του κανονισμού 999/2001).
- 64 Το σημείο 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007 τροποποιεί το παράρτημα VII που ορίζει τη μέθοδο σύμφωνα με την οποία τίθενται σε εφαρμογή τόσο η αρχή της σφαγής των θεωρούμενων ως επικίνδυνων ζώων και την οποία θέτει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 999/2001, όσο και οι επιτρεπόμενες από αυτήν την αρχή αποκλίσεις.
- 65 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις επιφέρουν έναν περιορισμό της αυστηρότητας των μέτρων υγειονομικού ελέγχου που εφαρμόζονται στα κοπάδια αιγοπροβάτων στα οποία ανιχνεύεται κρούσμα ΜΣΕ. Στην περίπτωση που καθίσταται δυνατός ο αποκλεισμός της ΣΕΒ μέσω δοκιμών διάκρισης, τα κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να αντικαθιστούν τη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή των ζώων με τη διατήρησή τους στην εκμετάλλευση υπό επιτήρηση ή τη σφαγή τους προς κατανάλωση από τον άνθρωπο συνοδευόμενη από τη διεξαγωγή ταχειών δοκιμών ανίχνευσης της παρουσίας ΜΣΕ, υπό τις προβλεπόμενες στον κανονισμό 727/2007 συνθήκες.
- 66 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω, τα κοινοτικά όργανα μπορούν στην πράξη να θεσπίζουν λιγότερο δεσμευτικά μέτρα από αυτά που υφίστανται, οσάκις τα μέτρα αυτά μπορούν να περιορίσουν τον κίνδυνο την αντίληψη του οποίου έχουν τροποποιήσει νέα στοιχεία.

⁶⁷ Πρέπει εξάλλου να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, σε έναν τομέα όπως ο προκείμενος ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης που συνεπάγεται εκ μέρους του επιλογές πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής φύσης, εντός του οποίου καλείται να προβεί σε πολύπλοκες εκτιμήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή σχετικά με την ουσία πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του αν η άσκηση της εξουσίας αυτής πάσχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή ακόμη αν ο νομοθέτης υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως (απόφαση Agrarproduktion Staebelow, σκέψη 61 ανωτέρω, σκέψη 36, και απόφαση Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 166).

⁶⁸ Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφύλαξης διαπράττοντας σφάλμα τόσο κατά την αξιολόγηση του κινδύνου όσο και κατά τη διαχείριση αυτού.

— Επί της διαχειρίσεως του κινδύνου

⁶⁹ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα καινούργια στοιχεία που επικαλείται η Επιτροπή δεν μπορούν να τροποποιήσουν την αντίληψη του κινδύνου που έχει ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του κανονισμού 999/2001 και ότι επομένως παραβίασε την αρχή της προφύλαξης αξιολογώντας τον κίνδυνο κατά τρόπο εσφαλμένο.

⁷⁰ Η Επιτροπή δεν φαίνεται να αμφισβητεί το γεγονός ότι η αξιολόγηση του κινδύνου, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της προφύλαξης, αποτέλεσε προαπαιτούμενο για τη θέσπιση των προσβαλλόμενων διατάξεων. Διευκρινίζει μάλιστα στα έγγραφα της ότι αυτή η αξιολόγηση πρέπει, αφενός, να περιλαμβάνει μια επιστημονική πτυχή και, αφετέρου, να παρέχει τη δυνατότητα καθορισμού του επιπέδου του κινδύνου που κρίνεται μη αποδεκτό, υπό την έννοια ότι η πραγματοποίηση της επιστημονικής αξιολόγησης του κινδύνου πρέπει να προηγείται της λήψης «οποιουδήποτε μέτρου».

- 71 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η σοβαρότητα των ισχυρισμών της προσφεύγουσας σχετικά με το σφάλμα που διέπραξε η Επιτροπή κατά την αξιολόγηση του κινδύνου πρέπει να εκτιμηθεί πρωτίστως υπό το φως της από 8 Μαρτίου 2007 γνώμης της ΕΑΑΤ και της επιστημονικής της ομάδας επί των βιολογικών πηγών κινδύνου, στην οποία κατ' ουσία βασίζεται ο κανονισμός 727/2007 και ειδικότερα οι προσβαλλόμενες διατάξεις.
- 72 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 727/2007 παραπέμπει ρητώς στα συμπεράσματα της προπαρατεθείσας γνώμης, πλην όμως αποσιωπά ένα τμήμα αυτής που φαίνεται να θέτει υπό αμφισβήτηση τη διπλή προϋπόθεση στην οποία στηρίζονται οι προσβαλλόμενες διατάξεις, δηλαδή τη μη μεταδοτικότητα των ΜΣΕ, εκτός από τη ΣΕΒ, στον άνθρωπο και την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης.
- 73 Στην εν λόγω γνώμη, η ΕΑΑΤ και η επιστημονική της ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου επισήμαναν ότι «δεν υπάρχει απόδειξη επιδημιολογικού ή μοριακού συνδέσμου μεταξύ της κλασικής ή άτυπης τρομώδους νόσου και των ΜΣΕ στον άνθρωπο» και ότι «οι τρέχουσες δοκιμές διάκρισης που περιγράφονται στην κοινοτική νομοθεσία και οι οποίες πρέπει να χρησιμοποιούνται για να γίνεται η διάκριση μεταξύ της τρομώδους νόσου και της ΣΕΒ φαίνονται σήμερα αξιόπιστες για τη διαφοροποίηση της ΣΕΒ από την κλασική και άτυπη τρομώδη νόσο», πλην όμως οι δύο αυτές επισημάνσεις συνοδεύονται και συμπληρώνονται από δύο παρατηρήσεις, υπό τη μορφή περιορισμών, με τις οποίες φαίνεται να αποτελούν ένα αδιάσπαστο σύνολο που πρέπει απαραίτητα να ληφθεί καθολικά υπόψη προκειμένου να αποτυπωθεί το συνολικό εύρος της επιστημονικής απάντησης που έδωσαν οι ειδικοί στα ερωτήματα της Επιτροπής.
- 74 Έτσι, πέρα από τις προαναφερθείσες επισημάνσεις, η ΕΑΑΤ και η επιστημονική της ομάδα διευκρίνισαν με σαφήνεια ότι, «λόγω της ποικιλομορφίας τους, δεν είναι δυνατόν σήμερα να αποκλεισθεί η μεταδοτικότητα στον άνθρωπο άλλων ζωικής προέλευσης παραγόντων ΜΣΕ» και ακόμα, όσον αφορά τις δοκιμές διάκρισης, ότι «στο παρόν στάδιο των επιστημονικών γνώσεων, ούτε η διαγνωστική τους ευαισθησία ούτε η εξειδίκευσή τους μπορούν να θεωρηθούν τέλειες».

- 75 Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή όχι μόνον περιέκοψε αδικαιολόγητα ένα τμήμα των συμπερασμάτων της ΕΑΑΤ από το κείμενο του κανονισμού 727/2007, αλλά επιπλέον αναπαρήγαγε κατά ανακριβή τρόπο το τμήμα των συμπερασμάτων που διατήρησε. Ενώ η ΕΑΑΤ και η επιστημονική της ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου επισήμαναν ότι οι δοκιμές διάκρισης «φαίνονται» σήμερα αξιόπιστες για τη διαφοροποίηση της ΣΕΒ από την κλασική και άτυπη τρομώδη νόσο, η Επιτροπή εκθέτει στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 727/2007 ότι αυτές οι δοκιμές «είναι» αξιόπιστες.
- 76 Εξάλλου, μολονότι η από 8 Μαρτίου 2007 γνώμη της ΕΑΑΤ συνιστά, εκ πρώτης όψεως, τη μόνη συγκεκριμένη επιστημονική αξιολόγηση που χρησιμοποιήθηκε ως βάση για τη θέσπιση των προσβαλλόμενων διατάξεων, η προσφεύγουσα προσκόμισε στη συζήτηση πληθώρα γνώμων της ΑFSSA, εκ των οποίων μία από 15 Ιανουαρίου 2007, η οποία εκφράζει τους ίδιους περιορισμούς και την ίδια αβεβαιότητα σχετικά με τη διπλή προϋπόθεση της Επιτροπής στην οποία στηρίζεται η θέσπιση των εν λόγω διατάξεων. Ερωτηθείς από την Επιτροπή, με έγγραφο της 20ής Απριλίου 2007, σχετικά με την ύπαρξη αντιφάσεων μεταξύ των εν λόγω γνώμων, ο διευθυντής της ΕΑΑΤ κατέληξε με σαφήνεια ότι υπήρχε πλήρης ταύτιση γνώμων των δύο οργανισμών, συμπέρασμα που αγνοούσαν τα μέλη της CPCASA στα οποία είχε ταχθεί η προθεσμία της 24ης Απριλίου 2007 για να αποφανθούν επί του σχεδίου τροποποιητικού κανονισμού, πριν καν δηλαδή εκπνεύσει η προθεσμία που είχε τάξει η Επιτροπή στον διευθυντή της ΕΑΑΤ για τη δική του απάντηση.
- 77 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν φαίνεται βάσιμη η εκ μέρους της Επιτροπής επίκληση της ύπαρξης «ομοφωνίας» στην επιστημονική κοινότητα όσον αφορά τη μη μεταδοτικότητα στον άνθρωπο των εκτός της ΣΕΒ ζωικής προέλευσης ΜΣΕ.
- 78 Η διαβεβαίωση της Επιτροπής ότι δεν χωρεί εν προκειμένω εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης, λαμβανομένου υπόψη του «εντελώς υποθετικού» χαρακτήρα του κινδύνου μετάδοσης στον άνθρωπο στελεχών υπεύθυνων για ζωικής προέλευσης ΜΣΕ, εκτός από τη ΣΕΒ, και της αξιοπιστίας των δοκιμών διάκρισης, δεν φαίνεται επίσης, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, δικαιολογημένη.

79 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο μέτρο που ένας «μηδενικός κίνδυνος» δεν θα μπορούσε πραγματικά να υφίσταται, η αρχή της προφυλάξεως μπορεί να εφαρμοστεί μόνο σε καταστάσεις κινδύνου, ιδίως για την υγεία του ανθρώπου, οι οποίες, χωρίς να στηρίζονται σε απλές υποθέσεις που δεν έχουν ελεγχθεί επιστημονικά, δεν έχουν πλήρως αποδειχθεί. Εκτός αυτού, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της προφυλάξεως, το οποίο εξ ορισμού ανταποκρίνεται σε πλαίσιο επιστημονικής αβεβαιότητας, δεν μπορεί να προσδοκάται ότι από την αξιολόγηση των κινδύνων θα προκύψουν οπωσδήποτε για τα κοινοτικά όργανα πειστικές επιστημονικές αποδείξεις ως προς το υποστατό και τη σοβαρότητα των δυνατών αρνητικών επιδράσεων σε περίπτωση επελεύσεως αυτού του κινδύνου (απόφαση Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψεις 142 και 146).

80 Εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν φαίνεται να αμφισβητεί το γεγονός ότι η από 8 Μαρτίου 2007 γνώμη της ΕΑΑΤ πληροί τα κριτήρια της εμπειρογνωμοσύνης, της ανεξαρτησίας και της διαφάνειας που απαιτούνται από τις επιστημονικές γνώμες (βλ., σχετικά με την απαίτηση αυτή, απόφαση Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 159). Η εν λόγω γνώμη δεν περιέχει μόνον τις απαντήσεις στα δύο ερωτήματα της Επιτροπής, αλλά επίσης μία εμπεριστατωμένη επιστημονική εξήγηση που τεκμηριώνει τα συναγόμενα συμπεράσματα και παρέχει τη δυνατότητα στο κοινοτικό όργανο να αποφασίσει εάν πρέπει να λάβει κάποια μέτρα. Ομοίως, η από 15 Ιανουαρίου 2007 γνώμη της ΑFSSA φαίνεται να πληροί τα προαναφερθέντα κριτήρια.

81 Συγκεκριμένα, η από 8 Μαρτίου 2007 γνώμη της ΕΑΑΤ διευκρινίζει σαφώς τα εξής:

«Συμπερασματικά, δεν υπάρχουν προς το παρόν επιστημονικά δεδομένα που να παρέχουν τη δυνατότητα να χαρακτηριστεί ένας παράγοντας ΜΣΕ, εκτός από αυτόν της ΣΕΒ, ως ζωνοοογόνος. Ωστόσο, παραμένει κάποια σημαντική επιστημονική αβεβαιότητα όσον αφορά το ερώτημα εάν οι παράγοντες που ευθύνονται για ΜΣΕ στο σύνολό τους μπορούν υπό φυσιολογικές συνθήκες να υπερβούν το όριο και να αποβούν μεταδοτικές στον άνθρωπο.»

82 Επιπλέον, η επιστημονική ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου έκανε μνεία μιας γνώμης της ΕΑΑΤ του Ιανουαρίου 2007, η οποία είχε ως εξής:

«Η διεξαγωγή [δοκιμών διάκρισης] στο πλαίσιο της επιτήρησης των μικρών μηρυκαστικών έχει συμβάλει στη βελτίωση της ακρίβειας των εκτιμήσεων σχετικά με τη συχνότητα εμφάνισης της νόσου (νοσηρότητα). Ωστόσο, απέναντι σε αυτό το αισιόδοξο σενάριο, η επιστημονική ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου BIOHAZ αναγνώρισε ότι η ευαισθησία και η εξειδίκευση των δοκιμών διάκρισης δεν είχαν αξιολογηθεί πειραματικά για λόγους υλικοτεχνικής υποδομής και ότι έμενε ακόμα να ερευνηθούν παράγοντες που θα μπορούσαν να προκαλέσουν σύγχυση, όπως η ταυτόχρονη προσβολή του ίδιου ζώου από τρομώδη νόσο και ΣΕΒ.»

83 Εξάλλου, είναι πολύ δύσκολο να διανοηθεί κάποιος ότι η επιστημονική ομάδα επί των βιολογικών πηγών κινδύνου της ΕΑΑΤ μπορούσε, κατά τη σύνταξη των συμπερασμάτων της σχετικά με την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης, να αγνοεί το στοιχείο που προέβαλε η Επιτροπή στα έγγραφά της ότι, εκ φύσεως, καμία βιολογική δοκιμή δεν δύναται να θεωρηθεί τέλεια.

84 Η καθής δεν παρέσχε, κατά τα λοιπά, καμία εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των δοκιμών διάκρισης που να βασίζεται σε αριθμητικά δεδομένα, ενώ κατά την ακρόαση βρέθηκε σε δυσχερή θέση λόγω έλλειψης στατιστικής τεκμηρίωσης των επιχειρημάτων της. Τα επιχειρήματα της Επιτροπής σχετικά με την εξουδετέρωση του κινδύνου που συνδέεται με την ενδεχόμενη ύπαρξη ψευδών αρνητικών αποτελεσμάτων, τα οποία προκύπτουν κατόπιν διεξαγωγής συμπληρωματικών δοκιμών που γίνονται όποτε υπάρχουν αποτελέσματα δύσκολα να ερμηνευθούν, δικαιολογούν μια ενδελεχή έρευνα που δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

85 Μπορεί επομένως να θεωρηθεί, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, ότι οι δύο προπαρατεθείσες γνώμες αποτυπώνουν το γεγονός ότι, παρά την όποια πρόοδο των επιστημονικών γνώσεων, εξακολουθεί να υπάρχει πραγματική επιστημονική αβεβαιότητα, αφενός μεν, σχετικά με την πιθανότητα να είναι μεταδοτικοί στον άνθρωπο και άλλοι παράγοντες υπεύθυνοι για ΜΣΕ, εκτός από αυτόν που ενοχοποιείται για τη ΣΕΒ, αφετέρου δε, σχετικά με την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης.

⁸⁶ Αν γίνει δεκτή στην παρούσα διαδικασία η ίδια προσέγγιση με την της αποφάσεως Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, προκύπτει, έχοντας υπόψη το σύνολο της δικογραφίας και τη συζήτηση κατά την ακρόαση, ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σύμφωνα με τον οποίο η πρόοδος των επιστημονικών γνώσεων σχετικά με τις ΜΣΕ στα μικρά μηρυκαστικά δεν είναι σε θέση να μεταβάλει την αντίληψη του κινδύνου που αντιπροσωπεύουν αυτές οι νόσοι για τη δημόσια υγεία, δεν στερείται παντελούς βάσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση που θεμελιώνεται σε παραβίαση της αρχής της προφύλαξης λόγω εσφαλμένης αξιολόγησης του κινδύνου από την Επιτροπή δικαιολογεί μια ενδελεχή έρευνα που εναπόκειται αποκλειστικά στον δικαστή της ουσίας.

— Επί της διαχείρισεως του κινδύνου

⁸⁷ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα λιγότερο δεσμευτικά μέτρα εξάλειψης των ΜΣΕ που θεσπίζουν οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν παρέχουν τη δυνατότητα περιορισμού του κινδύνου που παρουσιάζουν οι ΜΣΕ για την ανθρώπινη υγεία και ενδέχεται μάλιστα να τον επιτείνουν. Με τη θέσπιση των μέτρων αυτών, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφύλαξης αξιολογώντας τον κίνδυνο κατά τρόπο εσφαλμένο.

⁸⁸ Πρέπει να υπομνησθεί ότι με την επιστημονική αξιολόγηση του κινδύνου η αρμόδια αρχή πρέπει να είναι σε θέση, στο πλαίσιο της διαχείρισης του κινδύνου, να καθορίσει ποια μέτρα θεωρεί κατάλληλα και αναγκαία για να αποφευχθεί η επέλευση του κινδύνου (απόφαση Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 163). Φαίνεται έτσι ότι η κατά εύστοχο τρόπο εκτίμηση του κινδύνου είναι αποφασιστική για την εκτίμηση της διαχείρισης του εν λόγω κινδύνου.

⁸⁹ Όπως έχει εκτεθεί, οι προσβαλλόμενες διατάξεις αντιπροσωπεύουν έναν περιορισμό της αυστηρότητας των μέτρων υγειονομικού ελέγχου που εφαρμόζονται στα κοπάδια αιγοπροβάτων στα οποία ανιχνεύεται κρούσμα ΜΣΕ μέσω μιας πρώτης ταχείας δοκιμής. Στην περίπτωση που η ΣΕΒ μπορεί να αποκλεισθεί μέσω δοκιμών

διάκρισης, η θανάτωση και ολοσχερής καταστροφή όλων των άλλων αιγοπροβάτων που βρίσκονται στην εκμετάλλευση και, εφόσον μπορούν να βρεθούν, των γεννητόρων του ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος καθώς και των τελευταίων απογόνων του θηλυκού ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος δεν συνιστούν παρά προαιρετικά μέτρα. Αντ' αυτών, η αρμόδια αρχή μπορεί να πράξει τα εξής:

- να προβεί σε άμεση σφαγή, για κατανάλωση από τον άνθρωπο, όλων των άλλων αιγοπροβάτων που βρίσκονται στην εκμετάλλευση και, στο μέτρο που μπορούν να βρεθούν, των γεννητόρων του ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος καθώς και των τελευταίων απογόνων του θηλυκού ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος, ενώ τα ζώα ηλικίας άνω των 18 μηνών ή των οποίων περισσότεροι από δύο μόνιμοι κοπτήρες έχουν ανατείλει από τα ούλα πρέπει να υποβάλλονται σε ταχείες δοκιμές διάκρισης για την ανίχνευση της παρουσίας ΜΣΕ [σημείο 2.3, στοιχείο δ', του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII].
- εφόσον πληρούνται οι όροι του σημείου 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII, να διατηρούν στην εκμετάλλευση όλα τα αιγοπρόβατα αυτής με απαγόρευση εξόδου των αιγοπροβάτων σε άλλη εκμετάλλευση για περίοδο διάρκειας δύο ετών από την επιβεβαίωση του τελευταίου κρούσματος ΜΣΕ, περίοδο κατά την οποία τα ζώα μπορούν παρ' όλ' αυτά να οδηγηθούν στη σφαγή και τα σφάγια να διατεθούν προς κατανάλωση από τον άνθρωπο, ενώ τα ζώα ηλικίας άνω των 18 μηνών ή των οποίων περισσότεροι από δύο μόνιμοι κοπτήρες έχουν ανατείλει από τα ούλα πρέπει προηγουμένως να υποβάλλονται σε ταχείες δοκιμές διάκρισης για την ανίχνευση της παρουσίας ΜΣΕ (σημείο 4 του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII).

⁹⁰ Φαίνεται έτσι ότι το καινούργιο πλέγμα διατάξεων που θέσπισε η Επιτροπή στηρίζεται στην πραγματοποίηση ταχειών δοκιμών για την ανίχνευση της παρουσίας ΜΣΕ τόσο σε πρότερη όσο και ύστερη φάση υλοποίησης των ρυθμίσεων του πλέγματος αυτού.

- 91 Σε πρότερη φάση, διότι οι δοκιμές αυτές εντάσσονται στο πρόγραμμα επιτήρησης αιγοπροβάτων που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 270/2002 της Επιτροπής, της 14ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση, αφενός, του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 όσον αφορά το ειδικό υλικό κινδύνου και την επιδημιολογική παρακολούθηση των ΜΣΕ και, αφετέρου, του κανονισμού (ΕΚ) 1326/2001 όσον αφορά τις ζωοτροφές και τη διάθεση στην αγορά αιγοπροβάτων και των προϊόντων τους (ΕΕ L 45, σ. 4).
- 92 Πρέπει να σημειωθεί ότι αυτό το πρόγραμμα δεν αφορά το σύνολο των ζώων που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο, αλλά βασίζεται σε δειγματοληψία. Οι ταχείες δοκιμές ανίχνευσης δεν εφαρμόζονται παρά σε ένα μέρος μόνον των ζώων που οδηγούνται σε σφαγή για κατανάλωση και πυροδοτούν, σε περίπτωση θετικού δείγματος, τη διεξαγωγή δοκιμών διάκρισης, οι οποίες παρέχουν, κατά την Επιτροπή, τη δυνατότητα διαχωρισμού ενός προσβεβλημένου από τρομώδη νόσο ζώου από ένα ζώο που έχει προσβληθεί από ΣΕΒ και καθορίζουν τις επιλογές που προσφέρονται στην αρμόδια αρχή σχετικά με τον υγειονομικό έλεγχο.
- 93 Δεν αμφισβητείται ότι οι ταχείες δοκιμές ανίχνευσης της παρουσίας ΜΣΕ πραγματοποιούνται αποκλειστικά σε ιστούς που συλλέγονται από το κεντρικό νευρικό σύστημα των εξεταζόμενων ζώων. Η προσφεύγουσα σημειώνει, χωρίς να την αντικρούει η Επιτροπή, ότι είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο ότι, στις περιπτώσεις της ΣΕΒ και της κλασικής τρομώδους νόσου στα μικρά μηρυκαστικά, η παθογόνος πρωτεΐνη «πριόν» σωρεύεται βραδέως στους ιστούς του κεντρικού νευρικού συστήματος σε ανιχνεύσιμες ποσότητες, μολονότι μπορεί να υπάρχει και από μικρότερη ηλικία σε ορισμένους περιφερειακούς ιστούς που δεν συλλέγονται προς εξέταση. Στην από 15 Ιανουαρίου 2007 γνώμη της AFSSA αναφέρεται σαφώς ότι «ένα αρνητικό αποτέλεσμα δοκιμής που έχει γίνει σε ιστό του μοχλού της τέταρτης κοιλίας του εγκεφάλου δεν παρέχει τη δυνατότητα να εξασφαλισθεί η προσβολή ή μη ενός μικρού μηρυκαστικού από τη ΣΕΒ ή την τρομώδη νόσο», ιδιαίτερα δε όταν το ζώο φέρει ευαίσθητο γονότυπο.
- 94 Η προσφεύγουσα προσκομίζει προς στήριξη της αίτησής της μια από 13 Ιουνίου 2007 γνώμη της AFSSA, στην οποία σημειώνεται ότι, δυνάμει των συλλεγέντων στη Γαλλία δεδομένων που αφορούν τα πρόβατα, «είναι αποδεδειγμένο ότι οι δοκιμές

που έχουν γίνει σε ιστό του μοχλού της τέταρτης κοιλίας του εγκεφάλου ανιχνεύουν περίπου μόνον το 50 % των μολυσμένων ζώων στα προσβεβλημένα κοπάδια, ενώ το υπόλοιπο 50 % αντιστοιχεί σε ζώα που είναι φορείς μολυσματικότητας και στα οποία η νόσος βρίσκεται σε στάδιο επώασης στα λεμφοειδή τους όργανα». Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε με τα έγγραφά της την παρατήρηση αυτή της AFSSA και επισήμανε απλώς ότι το ποσοστό που παρουσιάζεται στην εν λόγω γνώμη «πρέπει να ερμηνεύεται με επιφύλαξη» και ότι αυτό αφορά το σύνολο των ΜΣΕ, εκ των οποίων μόνον η ΣΕΒ είναι ζωική νόσος.

95 Σε ύστερη φάση, διότι οι ταχείες δοκιμές ανίχνευσης της παρουσίας ΜΣΕ θα καθορίσουν τη διάθεση στην αγορά κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώα που εκτράφηκαν σε κοπάδι στο οποίο έχει ανιχνευθεί κρούσμα ΜΣΕ και στο οποίο, σύμφωνα με την Επιτροπή, η ΣΕΒ μπορεί να αποκλεισθεί μέσω της δοκιμής διάκρισης.

96 Συγκεκριμένα, από τις προσβαλλόμενες διατάξεις προκύπτει ότι τα ζώα, συμπεριλαμβανομένων των προβάτων που παρουσιάζουν γενετική ευαισθησία και των αιγών, που εκτράφηκαν σε μια εκμετάλλευση όπου έχει επιβεβαιωθεί κρούσμα ΜΣΕ μπορούν πλέον να οδηγηθούν στη σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο, ενώ, στο πλαίσιο των προγενέστερων διατάξεων του κανονισμού 727/2007, θα έπρεπε να θανατωθούν και να καταστραφούν.

97 Ορισμένα εξ αυτών των ζώων μπορούν να οδηγηθούν στη σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο χωρίς να έχουν υποβληθεί στην ταχεία δοκιμή για την ανίχνευση της παρουσίας ΜΣΕ, επειδή δεν πληρούν τα κριτήρια υποβολής σε αυτήν, όντας ωστόσο φορείς μολυσματικών παραγόντων, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 92 και 93 ανωτέρω.

98 Στις ταχείες δοκιμές για την ανίχνευση της παρουσίας ΜΣΕ υποβάλλονται μόνον τα ζώα ηλικίας άνω των 18 μηνών ή των οποίων περισσότεροι από δύο μόνιμοι κοπτήρες έχουν ανατείλει από τα ούλα, ενώ παρατηρείται ότι το δεύτερο αυτό κριτήριο αναφέρεται μόνο στην περίπτωση άμεσης σφαγής που προβλέπεται από το

σημείο 2.3, στοιχείο δ', του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII και που, σύμφωνα με τις διευκρινίσεις της Επιτροπής κατά την ακρόαση, παραλείφθηκε στην περίπτωση σφαγής που λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της περιόδου επιτήρησης των δύο ετών που προβλέπεται από το σημείο 4 του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII.

- 99 Αυτά τα κριτήρια ηλικίας και οδοντοφυΐας βασίζονται στον βαθμό πιθανότητας να ανιχνευθεί στο επίπεδο του εγκεφάλου η παθογόνος πρωτεΐνη «πριόν», η οποία σωρεύεται βραδέως στους ιστούς του κεντρικού νευρικού συστήματος σε ανιχνεύσιμες ποσότητες. Στο μέτρο που οι εν λόγω δοκιμές δεν παρέχουν τη δυνατότητα διάγνωσης της ασθένειας παρά μόνο σε προχωρημένο στάδιο, μπορεί να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι τα προσβεβλημένα ζώα που υποβάλλονται στις δοκιμές μπορεί να μην ανιχνευθούν εάν δεν παρουσιάζουν ικανοποιητική συσσώρευση παθογόνου πρωτεΐνης πριόν στο κεντρικό νευρικό σύστημα.
- 100 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί σοβαρά την από 13 Ιουνίου 2007 γνώμη της AFSSA, στην οποία ο οργανισμός αυτός εκτιμά ότι το 50 % των προσβεβλημένων από ΜΣΕ προβάτων δεν ανιχνεύεται από τις δοκιμές που διεξάγονται κατά τη σφαγή.
- 101 Εξάλλου, από τη συνδυασμένη ανάγνωση του σημείου 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, και του σημείου 4 του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII προκύπτει ότι τα αιγοπρόβατα που βρίσκονται σε εκμετάλλευση όπου έχει ανιχνευθεί κρούσμα ΜΣΕ μπορούν να διατηρηθούν σε αυτήν και να οδηγηθούν στη σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο με την παρέλευση προθεσμίας δύο ετών χωρίς να έχουν υποβληθεί σε κάποια δοκιμή ανίχνευσης των ΜΣΕ.
- 102 Αυτή η διαπίστωση πρέπει να εκτιμηθεί υπό το φως της από 15 Ιανουαρίου 2007 γνώμης της AFSSA, σύμφωνα με την οποία ο κίνδυνος να προσβληθεί από ΜΣΕ ένα ζώο που εκτράφηκε σε κοπάδι που έχει προσβληθεί από κλασική τρομάδη νόσο είναι κατά 20 έως 600 φορές αυξημένος σε σχέση με τον κίνδυνο να προσβληθεί από ΜΣΕ ένα ζώο του γενικού ζωικού πληθυσμού, με τον κίνδυνο να πολλαπλασιάζεται περαιτέρω για τα ζώα που παρουσιάζουν γενετική ευαισθησία. Αν και η Επιτροπή ορθά σημείωσε, κατά την ακρόαση, ότι η ίδια η επιτροπή ειδικών της AFSSA χαρακτηρίζει την ποσοτική αυτή προσέγγιση ως πρόχειρη, ωστόσο δεν αντέκρουσε τη βασική διαπίστωση ότι ο κίνδυνος προσβολής υπό τις ως άνω περιγραφείσες περιστάσεις είναι αυξημένος.

- 103 Η Επιτροπή αρκείται στον ισχυρισμό ότι η πιθανότητα να μην ανιχνευθούν κατά τη διάρκεια της διετούς περιόδου τα προσβεβλημένα ζώα είναι εξαιρετικά μικρή, στο μέτρο που «αυτό σημαίνει ότι, κατά τη διάρκεια των δύο αυτών ετών, κανένα από τα ζώα δεν θα πρέπει να παρουσιάσει συμπτώματα μόλυνσης».
- 104 Ωστόσο, είναι βέβαιον ότι δεν υποβάλλονται όλα τα ζώα που οδηγούνται σε σφαγή για κατανάλωση από τον άνθρωπο σε ταχεία δοκιμή που θα παρείχε τη δυνατότητα να ανιχνευθεί μια ΜΣΕ.
- 105 Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή παραδέχεται με τα έγγραφά της ότι η τρομώδης νόσος έχει μια κυμαινόμενη περίοδο επώασης, η διάρκεια της οποίας εξαρτάται από πολυάριθμους παράγοντες μεταξύ των οποίων είναι η γενετική κληρονομιά του ξενιστή και το στέλεχος του υπαίτιου παράγοντα. Από τη συζήτηση κατά την ακρόαση προκύπτει ότι η διάρκεια επώασης μπορεί να υπερβεί τα δύο έτη, αν και η Επιτροπή επικαλείται ένα «μέσο όρο δύο ετών», ενώ η προσφεύγουσα εκτιμά την εν λόγω διάρκεια σε τέσσερα ή πέντε έτη.
- 106 Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν στερείται παντελούς ερείσματος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι υπάρχει περίπτωση, στο πλαίσιο του συστήματος που θεσπίζουν οι προσβαλλόμενες διατάξεις, να διατεθούν προς κατανάλωση από τον άνθρωπο ζώα τα οποία έχουν προσβληθεί από μη ανιχνευθείσες ΜΣΕ.
- 107 Επομένως, όπως έχει εκτεθεί, μπορεί να θεωρηθεί, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, ότι οι γνώμες της AFSSA, της 15ης Ιανουαρίου 2007, και της EAAT, της 8ης Μαρτίου 2007, εκφράζουν πραγματική επιστημονική αβεβαιότητα σχετικά με τις συνθήκες υπό τις οποίες οι ΜΣΕ, εκτός από τη ΣΕΒ, θα μπορούσαν να μεταδοθούν στον άνθρωπο. Στο παρόν στάδιο των επιστημονικών γνώσεων, δεν θα μπορούσε να αποκλεισθεί ότι η κατανάλωση κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώα τα οποία έχουν προσβληθεί από ΜΣΕ, εκτός από ΣΕΒ, παρουσιάζει κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

- 108 Εκτός αυτού, οι δύο προαναφερθείσες γνώμες φαίνεται να εκφράζουν πραγματική επιστημονική αβεβαιότητα όσον αφορά την αξιοπιστία των δοκιμών διάκρισης, πράγμα το οποίο συνεπάγεται ότι θα μπορούσαν να διατεθούν στην αγορά κρέατα και προϊόντα προερχόμενα από ζώα φορείς μη ανιχνευθέντων στελεχών της ΣΕΒ, πράγμα που αντιπροσωπεύει πραγματικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.
- 109 Με τα έγγραφά της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η υπόθεση κατά την οποία η ΣΕΒ θα μπορούσε να εμφανισθεί στα πρόβατα είναι «άκρως απίθανη».
- 110 Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι η αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού 727/2007 αναφέρει «την ανίχνευση της [ΣΕΒ] σε αίγα το 2005 καθώς και τριών ασυνήθων κρουσμάτων ΜΣΕ σε πρόβατα στα οποία δεν ήταν δυνατόν να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο της ΣΕΒ». Κατά την ακρόαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι τα τρία εν λόγω κρούσματα τελούσαν ακόμα υπό έρευνα και ότι κανένα οριστικό συμπέρασμα δεν μπορούσε να εξαχθεί σε αυτό το στάδιο.
- 111 Η Επιτροπή προσκόμισε επίσης μία από 25 Ιανουαρίου 2007 γνώμη της ΕΑΑΤ, η οποία προσδιορίζει ποσοτικά τον κίνδυνο σε 0,3/0,5 κρούσματα ΣΕΒ ανά 10 000 σφαγιασθέντα ζώα, μόνον όσον αφορά τα πρόβατα. Όπως ορθά υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, προκειμένου να υπολογισθεί το ακριβές εύρος αυτής της εκτίμησης, πρέπει να γίνει αναγωγή στο σύνολο του πληθυσμού των προβάτων στην Κοινότητα, που υπολογίζεται από την προσφεύγουσα σε 67 εκατομμύρια ζώα.
- 112 Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να σημειωθεί ότι ο κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία τον οποίο αντιπροσωπεύει η παρουσία της ΣΕΒ στα μικρά μηρυκαστικά αναγνωρίζεται σαφώς στο σημείο 2.3, στοιχείο α', του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII το οποίο προβλέπει, σε περίπτωση επιβεβαίωσης κρούσματος ΜΣΕ σε αίγα ή πρόβατο και εφόσον η ΣΕΒ δεν μπορεί να αποκλεισθεί, τη θανάτωση και ολοσχερή καταστροφή, μεταξύ άλλων, όλων των αιγοπροβάτων που βρίσκονται στην εκμετάλλευση και, εφόσον μπορούν να εντοπιστούν, των γεννητόρων του ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος καθώς και των τελευταίων απογόνων του θηλυκού ζώου στο οποίο επιβεβαιώθηκε η νόσος.

- 113 Τέλος, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι ο κίνδυνος διάθεσης προς κατανάλωση κρεάτων που προέρχονται από ζώα προσβεβλημένα από κάποια ΜΣΕ δεν συνιστά νέο κίνδυνο, αφού υφίστατο ήδη πριν την έκδοση του κανονισμού 727/2007 και ότι έχει ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διαχείρισης του κινδύνου.
- 114 Εκτός του ότι αυτή η παρατήρηση αντιφάσκει με την διαβεβαίωση της ίδιας της καθής ότι η θέση των γαλλικών αρχών τείνει να επιβάλει ένα επίπεδο «μηδενικού κινδύνου» στην εφαρμογή της αρχής της προφύλαξης, φαίνεται ότι η προγενέστερη της έκδοσης του κανονισμού 727/2007 κατάσταση δεν μπορεί να συγκριθεί, όσον αφορά τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία, με την κατάσταση που προκύπτει από την εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων.
- 115 Συγκεκριμένα, πρέπει να σημειωθεί ότι, στη συστηματικού χαρακτήρα απουσία του προγράμματος επιτήρησης των αιγοπροβάτων, όπως αυτό προβλεπόταν στον κανονισμό 270/2002, και στην πιθανότητα να διατεθούν κρέατα και προϊόντα προερχόμενα από γενετικά ανθεκτικά ζώα στην κατανάλωση από τον άνθρωπο, έρχεται να προστεθεί η διάθεση στην αγορά ενός συνόλου κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώα τα οποία εκτράφηκαν σε κοπάδι που έχει προσβληθεί από κάποια ΜΣΕ και τα οποία φέρουν ευαίσθητο γονότυπο, ενώ, κατά το σύστημα που ίσχυε πριν από αυτό που θέσπισε ο κανονισμός 727/2007, τα ζώα αυτά θα είχαν θανατωθεί και καταστραφεί.
- 116 Συμπερασματικά, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι προσβαλλόμενες διατάξεις δεν παρέχουν τη δυνατότητα περιορισμού του κινδύνου που παρουσιάζουν οι ΜΣΕ για την ανθρώπινη υγεία και ενδέχεται μάλιστα να τον επιτείνουν δεν φαίνεται, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, να είναι αλυσιτελής. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτίαση που αντλείται από παραβίαση της αρχής της προφύλαξης λόγω εσφαλμένης διαχείρισης του κινδύνου από την Επιτροπή δικαιολογεί μια ενδελεχή έρευνα που εναπόκειται αποκλειστικά στον δικαστή της ουσίας.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 117 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ζητεί την αναστολή εκτέλεσης των προσβαλλόμενων διατάξεων λόγω της σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης για τη δημόσια υγεία που θα μπορούσε να προκαλέσει η εφαρμογή τους. Σημειώνει, συναφώς, ότι, από τις 17 Ιουλίου 2007, κρέατα και προϊόντα προερχόμενα από σφάγια κοπαδιών προσβεβλημένων από μη ανιχνευθείσες ΜΣΕ θα μπορούν να διατίθενται στην αγορά, πράγμα το οποίο αντιπροσωπεύει κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.
- 118 Προσθέτει ότι, μολονότι η επέλευση του κινδύνου δεν είναι βέβαιη, ωστόσο ο βαθμός πιθανότητας επελεύσεως της ζημίας είναι αρκετός για να δικαιολογηθεί η χορήγηση του ζητουμένου προσωρινού μέτρου.
- 119 Η Επιτροπή σημειώνει ότι οι γαλλικές αρχές ζητούν την αναστολή εκτέλεσης των προσβαλλόμενων διατάξεων λόγω ενός υποτιθέμενου κινδύνου για την υγεία που προκύπτει από την εφαρμογή αυτών και, ειδικότερα, από το γεγονός ότι κρέατα και προϊόντα προερχόμενα από ζώα που έχουν προσβληθεί από κάποια ΜΣΕ, εκτός από τη ΣΕΒ, μπορεί να διατεθούν στην αγορά προς κατανάλωση.
- 120 Επισημαίνει ότι, εκτός του ότι αυτή είναι η επικρατούσα σήμερα κατάσταση, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν υπάρχει, μέχρι σήμερα, ουδεμία απόδειξη μετάδοσης στον άνθρωπο της τρομώδους νόσου και ότι οι δοκιμές διάκρισης όχι μόνον είναι αξιόπιστες, αλλά εντάσσονται σε ένα ολόκληρο πλέγμα μέτρων.

- 121 Έτσι, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης που επικαλούνται οι γαλλικές αρχές έχει υποθετικό χαρακτήρα και δεν μπορεί, επομένως, να δικαιολογήσει τα αιτούμενα μέτρα.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 122 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων είναι να διασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της μελλοντικής οριστικής αποφάσεως, προκειμένου να αποφεύγονται τα κενά στη δικαστική προστασία που διασφαλίζει ο κοινοτικός δικαστής (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1996, C-399/95 R, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-2441, σκέψη 46). Για να επιτευχθεί αυτός ο σκοπός, το επείγον της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασης προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 94].
- 123 Στον διάδικο που προβάλλει τον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας εναπόκειται να αποδείξει την ύπαρξή του. Μολονότι δεν απαιτείται συναφώς απόλυτη βεβαιότητα ως προς την επέλευση της ζημίας και αρκεί η σοβαρή πιθανότητα επελεύσεώς της, ο αιτών υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν το ενδεχόμενο μιας τέτοιας ζημίας (διατάξεις του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψη 34, και του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2001, C-180/01 P-R, Επιτροπή κατά NALOO, Συλλογή 2001, σ. I-5737, σκέψη 53).
- 124 Εν προκειμένω, οι γαλλικές αρχές, επιφορτισμένες με την προάσπιση του γενικού συμφέροντος που συνδέεται με την προστασία της δημόσιας υγείας, ζητούν την αναστολή εκτέλεσης των προσβαλλόμενων διατάξεων λόγω του κινδύνου που προκύπτει για την ανθρώπινη υγεία από την εφαρμογή αυτών.

- 125 Όπως επικαλείται η προσφεύγουσα, χωρίς να αντικρούεται από την Επιτροπή, η ανωτέρω περιγραφείσα κατάσταση πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με τη σπουδαιότητα της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας κρεάτων που προέρχονται από μικρά μηρυκαστικά.
- 126 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι, από τις 17 Ιουλίου 2007 και στο σύνολο της κοινοτικής επικράτειας, μπορούν να σφάζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο πρόβατα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που φέρουν ευαίσθητο γονότυπο, και αίγες που εκτράφηκαν σε κοπάδι στο οποίο έχει ανιχνευθεί κρούσμα ΜΣΕ.
- 127 Στη συγκεκριμένη περίπτωση της υπό κρίση υποθέσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη, στο πλαίσιο της εκτίμησης του επείγοντος, το γεγονός ότι οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που προβάλλει η προσφεύγουσα προς στήριξη του *fumus boni juris* φαίνονται σοβαροί βάσει των στοιχείων που διαθέτει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων.
- 128 Επομένως, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, από τις 17 Ιουλίου 2007, είναι πιθανό να έχουν διατεθεί προς κατανάλωση από τον άνθρωπο κρέατα ή προϊόντα προερχόμενα από ζώα που έχουν προσβληθεί από κάποια ΜΣΕ.
- 129 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι δύο εξειδικευμένοι και ανεξάρτητοι οργανισμοί κατέληξαν πρόσφατα στο ότι, μολονότι δεν υφίσταται απόδειξη επιδημιολογικού ή μοριακού συνδέσμου μεταξύ της κλασικής ή άτυπης τρομώδους νόσου και των

ΜΣΕ στον άνθρωπο και μολονότι ο παράγοντας της ΣΕΒ είναι ο μόνος υπεύθυνος για ΜΣΕ παράγοντας που προσδιορίζεται ως ζωνοσογόνος, ωστόσο, λόγω της ποικιλομορφίας των παραγόντων αυτών, δεν είναι δυνατό σήμερα να αποκλεισθεί εντελώς η μεταδοτικότητα στον άνθρωπο άλλων ζωικής προέλευσης παραγόντων ΜΣΕ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η κατανάλωση κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώο το οποίο έχει προσβληθεί από ΜΣΕ, εκτός από τη ΣΕΒ, αποτελεί δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

130 Οι γνώμες που διατύπωσαν αυτοί οι δύο οργανισμοί εκφράζουν επίσης πραγματική επιστημονική αβεβαιότητα για την αξιοπιστία της δοκιμής διάκρισης που θεωρείται ότι διακρίνει τη ΣΕΒ από την τρομώδη νόσο. Επομένως, η κατανάλωση κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώο που έχει προσβληθεί από τη ΣΕΒ αποτελεί πραγματικό κίνδυνο για τον άνθρωπο.

131 Εάν υποθεθεί, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, ότι ο κίνδυνος που ελλοχεύει για τη δημόσια υγεία λόγω της παρουσίας στην αγορά κρεάτων και προϊόντων που προέρχονται από ζώα τα οποία έχουν προσβληθεί από κάποια ΜΣΕ προϋφίστατο της θεσπίσεως των προσβαλλόμενων διατάξεων, αυτός ο κίνδυνος επιτάθηκε αντικειμενικά με τη θέση σε ισχύ των διατάξεων αυτών λόγω της διάθεσης στην αγορά ενός συνόλου κρεάτων και προϊόντων προερχομένων από ζώα που ανήκουν σε προσβληθέντα από κάποια ΜΣΕ κοπάδια, τα οποία, υπό το σύστημα που ίσχυε πριν από αυτό που θέσπισε ο κανονισμός 727/2007, θα είχαν θανατωθεί και καταστραφεί.

132 Πρέπει να σημειωθεί ότι σε μία από 13 Ιουνίου 2007 γνώμη της η AFSSA επισημαίνει, στο πλαίσιο εκτίμησης που οδηγεί απλώς σε προσδιορισμό τάξης μεγέθους, ότι η εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων θα κατέληγε, το 2006, στη διάθεση προς κατανάλωση από τον άνθρωπο τουλάχιστον 1 000 γαλλικών σφαγίων που θα ήταν μολυσματικά σε μεγάλες ποσότητες.

133 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι η προϋπόθεση του επείγοντος ικανοποιείται στην προκειμένη περίπτωση.

Επί της στάθμισης συμφερόντων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- ¹³⁴ Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, μολονότι η διατήρηση του ισχύοντος ρυθμιστικού πλαισίου συνεπάγεται κάποιο κόστος, αυτό το κόστος δεν είναι δυσανάλογο προς το διακύβευμα της δημόσιας υγείας, ενώ η εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων θα μπορούσε να επιφέρει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη στην ανθρώπινη υγεία.
- ¹³⁵ Από τη νομολογία προκύπτει ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στην αναγνώριση ότι αυτό που προέχει είναι η προστασία της υγείας από ένα θανάσιμο κίνδυνο που δεν μπορεί καθόλου να αποκλειστεί στο παρόν στάδιο των επιστημονικών γνώσεων, και όχι οι οικονομικού χαρακτήρα ζημίες (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1996, C-180/96 R, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-3903, σκέψεις 90 έως 93).
- ¹³⁶ Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι ενδεχόμενη ακύρωση των προσβαλλόμενων διατάξεων από τον δικαστή της ουσίας δεν θα καθιστούσε δυνατή την ανατροπή της κατάστασης που θα είχε προκληθεί από την άμεση εφαρμογή τους.
- ¹³⁷ Συνεπώς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η στάθμιση των συμφερόντων δικαιολογεί την αναστολή εκτελέσεως των προσβαλλόμενων διατάξεων.
- ¹³⁸ Η Επιτροπή αμφισβητεί τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας όσον αφορά τη διάθεση προς κατανάλωση από τον άνθρωπο επικίνδυνων δυνητικά κρεάτων και προϊόντων και υποστηρίζει ότι η διατήρηση του μέτρου της σφαγής και καταστροφής

του κοπαδιού, εξαιρουμένων των ζώων εκείνων που παρουσιάζουν γενετική ανθεκτικότητα, δεν μπορεί να δικαιολογείται πλέον ενόψει της επιστημονικής προόδου και ότι θα ήταν αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας.

- 139 Εκτιμά ότι οι νέες διατάξεις του κανονισμού 999/2001 θα έχουν ως αποτέλεσμα μία μεγαλύτερη ελευθερία για τους γεωργοκτηνοτρόφους, χωρίς να τεθεί υπό αμφισβήτηση το σημερινό επίπεδο ασφαλείας για την υγεία του καταναλωτή και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η στάθμιση των εμπλεκόμενων εν προκειμένω συμφερόντων κλίνει προδήλως υπέρ της εφαρμογής των βαλλομένων μέτρων.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 140 Οσάκις ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει σε στάθμιση των διακυβευόμενων συμφερόντων, στο πλαίσιο αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, εναπόκειται σε αυτόν να καθορίσει εάν, σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης πράξης από τον δικαστή της ουσίας, θα είναι δυνατή η ανατροπή της καταστάσεως που θα έχει δημιουργηθεί από την άμεση εκτέλεση της αποφάσεως αυτής και, αντιστρόφως, αν η αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως μπορεί να παρεμποδίσει την παραγωγή όλων των αποτελεσμάτων της σε περίπτωση που απορριφθεί η κύρια προσφυγή (διατάξεις Επιτροπή κατά Atlantic Container Line AB κ.λπ., σκέψη 59 ανωτέρω, σκέψη 50, και Ηνωμένο Βασίλειο κατά Επιτροπής, σκέψη 135 ανωτέρω, σκέψη 89).
- 141 Πρέπει να υπομνησθεί, συναφώς, ότι, κατ' αρχήν, οι επιταγές που συνδέονται με την προστασία της δημόσιας υγείας πρέπει αναμφισβήτητα να αναγνωρισθούν ως υπέρτερες σε σχέση με τις οικονομικές θεωρήσεις (βλ. διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-70/99 R, Alpharma κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2027, σκέψη 152 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, όταν γίνεται επίκληση σοβαρού κινδύνου για τη δημόσια υγεία ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, παρά τη ρητή εξουσία του όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, θα κλίνει σχεδόν αναπόφευκτα υπέρ της προστασίας της δημόσιας υγείας (βλ., συναφώς, διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 11ης Απριλίου 2003, T-392/02 R, Solvay Pharmaceuticals κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1825, σκέψη 122).

- 142 Με τα έγγραφά της η Επιτροπή δεν επικαλείται οικονομικές θεωρήσεις που να αντιτίθενται στην αίτηση αναστολής την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα, αλλά διατείνεται, εκ νέου, ότι έχει αποδείξει ότι η εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων δεν θα είχε ως συνέπεια τη διάθεση προς κατανάλωση από τον άνθρωπο κρεάτων και προϊόντων δυνητικά επικίνδυνων και ότι η διατήρηση του μέτρου της θανάτωσης και καταστροφής ολόκληρου του κοπαδιού θα ήταν, στο παρόν στάδιο των επιστημονικών γνώσεων, δυσανάλογη.
- 143 Ωστόσο, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βάσει των στοιχείων που διαθέτει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, οι νομικοί και πραγματικοί ισχυρισμοί που προέβαλε η προσφεύγουσα προς στήριξη του *fumus boni juris* φαίνονται βάσιμοι και ότι ανωτέρω εξήχθη το συμπέρασμα ότι υφίσταται σημαντικός κίνδυνος σοβαρής και ανεπανόρθωτης βλάβης για την ανθρώπινη υγεία.
- 144 Όπως ορθώς παρατηρεί η προσφεύγουσα, η αναστολή των προσβαλλόμενων διατάξεων δεν μπορεί να εμποδίσει την παραγωγή όλων των αποτελεσμάτων των διατάξεων αυτών σε περίπτωση που απορριφθεί η κύρια προσφυγή, διότι η αναστολή συνεπάγεται απλώς και μόνο μια μεταφορά στο μέλλον της έναρξης των αποτελεσμάτων αυτών. Αντιθέτως, η πραγματική και άμεση εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων έχει ως συνέπεια τη διάθεση προς κατανάλωση από τον άνθρωπο κρεάτων και προϊόντων δυνητικά επικίνδυνων και μία πιθανή μόλυνση των καταναλωτών, κατάσταση την οποία δεν θα μπορέσει να θεραπεύσει η ακύρωση των προσβαλλόμενων διατάξεων από τον δικαστή της ουσίας.
- 145 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί μεγαλύτερης ελευθερίας που προσφέρεται στους γεωργοκτηνοτρόφους, η Επιτροπή διευκρίνισε, κατά την ακρόαση, ότι αυτοί αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσχέρειες στην ανασύσταση του ζωικού τους κεφαλαίου σε ανθεκτικά ζώα και ότι ο περιορισμός της αυστηρότητας του υγειονομικού ελέγχου που περιέχεται στις προσβαλλόμενες διατάξεις θα συνέβαλε, στην πράξη, στο να εξασφαλισθεί η δυνατότητα των κτηνοτρόφων να τηρούν πληρέστερα την υποχρέωση καταγγελίας των κρουσμάτων, προλαμβάνοντας με αυτόν τον τρόπο αποτελεσματικά τον «κίνδυνο διαφυγής».

¹⁴⁶ Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η δυνατότητα διατήρησης των ζώων στην εκμετάλλευση όπου έχει ανιχνευθεί κρούσμα ΜΣΕ συνοδεύεται από μία εντατική επιτήρηση της εν λόγω εκμετάλλευσης για διάρκεια δύο ετών, κατάσταση η οποία είναι αναμφίβολα περιοριστική για τον γεωργοκτηνοτρόφο και η οποία δεν παρέχει, a priori, τη δυνατότητα αποτελεσματικής προλήψεως του «κινδύνου διαφυγής».

¹⁴⁷ Έτσι, το εντελώς υποθετικό πλεονέκτημα που προβάλλει η Επιτροπή δεν μπορεί να υπερισχύσει της σοβαρής βλάβης για τη δημόσια υγεία του πληθυσμού, την οποία μπορεί να επιφέρει η πραγματική και άμεση εφαρμογή των προσβαλλόμενων διατάξεων και η οποία δεν είναι θεραπεύσιμη σε περίπτωση μεταγενέστερης ευδοκιμήσεως της κύριας προσφυγής.

¹⁴⁸ Συνεπώς, η στάθμιση των συμφερόντων δεν μπορεί να κλίνει υπέρ της απορρίψεως του μέτρου της αναστολής εκτελέσεως, όπως ζητεί η Επιτροπή.

¹⁴⁹ Τέλος, εφόσον πληρούνται οι όροι χορήγησης της αναστολής εκτέλεσης των προσβαλλόμενων διατάξεων, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση της προσφεύγουσας.

¹⁵⁰ Η Επιτροπή εκτιμά ότι ένα από τα μέτρα που αμφισβητούν οι γαλλικές αρχές, ήτοι ο περιορισμός της εντατικής επιτήρησης σε δύο έτη, δεν θα τύχει πραγματικής εφαρμογής παρά μόνο μετά την παρέλευση διετίας και ότι, επομένως, δεν υπάρχει κανένας λόγος αναστολής τους.

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι το μέτρο της διατήρησης στην εκμετάλλευση όπου έχει ανιχνευθεί κρούσμα ΜΣΕ των ζώων αυτής με την απαγόρευση εξόδου σε άλλη εκμετάλλευση για περίοδο διάρκειας δύο ετών από την επιβεβαίωση του τελευταίου κρούσματος ΜΣΕ, όπως προβλέπεται από το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, και το σημείο 4, του κεφαλαίου Α του παραρτήματος VII, εφαρμόζεται πλήρως από τις 17 Ιουλίου 2007. Λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, το γεγονός ότι τα εν λόγω ζώα μπορούν, κατά τη διάρκεια αυτής της διετούς περιόδου, να οδηγηθούν στο σφαγείο και τα σφάγια να διατεθούν προς κατανάλωση από τον άνθρωπο και, αφετέρου, την αβεβαιότητα σχετικά με τη διάρκεια της κύριας δίκης, πρέπει, μέχρι να εκδοθεί η απόφαση στην κύρια δίκη, να ανασταλεί η εφαρμογή του σημείου 3 του παραρτήματος του κανονισμού 727/2007, καθόσον εισάγει στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος VII, όχι μόνον το σημείο 2.3, στοιχείο δ', αλλά επίσης το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, και το σημείο 4.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

διατάσσει:

- 1) Η εφαρμογή του σημείου 3 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 727/2007 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2007, για την τροποποίηση των παραρτημάτων I, III, VII και X του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων πρόληψης, καταπολέμησης και εξάλειψης ορισμένων μεταδοτικών σπογγωδών εγκεφαλοπαθειών, αναστέλλεται μέχρι την έκδοση της απόφασης στην κύρια δίκη, καθόσον εισάγει στο κεφάλαιο Α του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) 999/2001, της 22ης Μαΐου 2001, το σημείο 2.3, στοιχείο β', σημείο iii, το σημείο 2.3, στοιχείο δ', και το σημείο 4.

2) Επιφυλάσσεται για τα έξοδα.

Λουξεμβούργο, 28 Σεπτεμβρίου 2007.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο δικαστής

M. Βηλαράς